

Bruksela, 20 listopada 2014 r. (02.12)
(OR. en)

15414/14
ADD 1

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2012/0360 (COD)

JUSTCIV 285
EJUSTICE 109
CODEC 2225

ADDENDUM DO NOTY

Od:	Prezydencja
Do:	Coreper/Rada
Nr. poprz. dok.:	10284/14 JUSTCIV 134 EJUSTICE 54 CODEC 1366 + ADD 1 + COR 1 13276/14 JUSTCIV 224 EJUSTICE 80 CODEC 1835 + COR 1
Nr. dok Kom.:	17833/12 JUSTCIV 365 CODEC 3077 + ADD 1 + ADD 2
Dotyczy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego [pierwsze czytanie] – Porozumienie polityczne

1. Delegacje otrzymują w załączeniu tekst wyżej wymienionego wniosku, zmieniony w świetle wyniku negocjacji z Parlamentem Europejskim, który prezydencja proponuje jako podstawę do przyjęcia podejścia ogólnego przez Radę (Wymiar Sprawiedliwości i Sprawy Wewnętrzne) na posiedzeniu w dniach 4–5 czerwca 2014 r.
2. Powyższy wniosek jest przedstawiony jako przekształcenie rozporządzenia Rady nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego („rozporządzenie w sprawie postępowania upadłościowego”). Zmiany w porównaniu z tekstem rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego zaznaczono **wytluszczeniem**¹.

¹ Tekst **wytluszczony** został przygotowany na podstawie dokumentu: 10284/14 JUSTCIV 134 EJUSTICE 54 CODEC 1366 + ADD 1 + COR 1 i dokumentu 13276/14 JUSTCIV 224 EJUSTICE 80 CODEC 1835 + COR 1, z uwzględnieniem drobnych dostosowań technicznych przedstawionych w dokumencie 14891/14 JUSTCIV 267 EJUSTICE 102 CODEC 2141 jako wynik negocjacji z Parlamentem Europejskim w sprawie motywów 21 i 30 oraz art. 3 ust. 1.

**[...] ROZPORZĄDZENIE [...] (UE) nr [...] PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia [...] w sprawie postępowania upadłościowego**

(wersja przekształcona)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat [...] o funkcjonowaniu Unii Europejskiej [...], w szczególności jego art. [...] **81**,

[...]

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

[...]

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię **Europejskiego** Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

po zasięgnięciu opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych³,

a także mając na uwadze, co następuje:

² Dz.U. C z , s. .

³ Dz.U. C z , s. .

- (1) **12 grudnia 2012 r. Komisja przyjęła sprawozdanie w sprawie stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego. W sprawozdaniu Komisja stwierdza, że zasadniczo rozporządzenie funkcjonuje dobrze, jednak pożądane jest usprawnienie stosowania niektórych jego przepisów, aby zwiększyć skuteczność przeprowadzania transgranicznych postępowań upadłościowych. Jako że rozporządzenie zostało już kilka razy zmienione⁴ i że potrzebne są dalsze zmiany, rozporządzenie to powinno zostać przekształcone, aby zwiększyć jego przejrzystość.**
- (2) Unia Europejska postawiła sobie cel w postaci stworzenia obszaru wolności, bezpieczeństwa oraz sprawiedliwości.
- (3) Prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego wymaga skutecznego i sprawnego funkcjonowania transgranicznych postępowań upadłościowych; przyjęcie niniejszego rozporządzenia jest konieczne dla osiągnięcia tego celu, który wchodzi w zakres współpracy sądowej w sprawach cywilnych w rozumieniu art. [...] 81 Traktatu.
- (4) Działalność przedsiębiorstw wykracza coraz częściej poza granice jednego państwa i podlega dlatego w coraz większym stopniu przepisom prawa [...] Unii. Z uwagi na to, że upadłość takich przedsiębiorstw ma także negatywny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, zachodzi potrzeba przyjęcia aktu prawa [...] unijnego przewidującego koordynację działań, które mają zostać podjęte w stosunku do majątku niewypłacalnego dłużnika.
- (5) **Dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego niezbędne jest zapobieganie sytuacjom, w których strony byłyby skłonne do przenoszenia majątku lub postępowania sądowego z jednego państwa członkowskiego do innego w celu uzyskania korzystniejszej sytuacji prawnej ze szkodą dla ogółu wierzycieli (tzw. *forum shopping*).**

~~(5)~~ [...] ⁵

⁴ Zob. załącznik C.

⁵ Zob. nowy motyw (80).

- (6) [...]
- (6) **Niniejsze rozporządzenie powinno obejmować przepisy określające właściwość do wszczynania postępowań upadłościowych oraz do rozpatrywania pozwów wynikających bezpośrednio z postępowań upadłościowych i ściśle z nimi powiązanych. Niniejsze rozporządzenie powinno również zawierać przepisy o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń wydanych w takich postępowaniach oraz przepisy o prawie mającym zastosowanie do postępowań upadłościowych. Ponadto niniejsze rozporządzenie powinno zawierać przepisy o koordynacji postępowań upadłościowych tego samego dłużnika lub kilku członków tej samej grupy przedsiębiorstw.**
- (7) **Upadłości, postępowania dotyczące likwidacji niewypłacalnych przedsiębiorstw lub innych osób prawnych, postępowania układowe oraz inne podobne postępowania, a także związane z takimi postępowaniami pozwy są wyłączone z zakresu zastosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁶. Postępowania te powinny być objęte zakresem zastosowania niniejszego rozporządzenia. W wykładni niniejszego rozporządzenia należy maksymalnie unikać luk regulacyjnych między oboma aktami.**
- Przy czym sam fakt, że dane krajowe postępowanie nie figuruje w załączniku A do niniejszego rozporządzenia, nie powinien oznaczać, że postępowanie to jest objęte rozporządzeniem Rady (WE) nr 1215/2012.**

⁶ Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1.

(8) Dla osiągnięcia poprawy skuteczności i efektywności postępowań upadłościowych o transgranicznych skutkach, jest niezbędne i właściwe, aby postanowienia dotyczące właściwości, uznawania oraz prawa właściwego w tym zakresie zostały zawarte w akcie prawa [...] **unijnego**, który jest wiążący dla państw członkowskich oraz bezpośrednio w nich obowiązuje.

(9) **Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do postępowań upadłościowych, które spełniają warunki określone w niniejszym rozporządzeniu, niezależnie od tego, czy dłużnik jest osobą fizyczną, osobą prawną, przedsiębiorcą czy osobą niewykonywającą działalności gospodarczej.**

Postępowania te są wymienione wyczerpująco w załączniku A. Jeżeli dane krajowe postępowanie figuruje w załączniku A, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie bez dalszego badania przez sądy innego państwa członkowskiego, czy spełnione są warunki określone w niniejszym rozporządzeniu. Jeżeli dane krajowe postępowanie upadłościowe nie figuruje w załączniku A, nie powinno ono wchodzić w zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia.

(10) **Zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia należy rozszerzyć na postępowania, które służą naprawie przedsiębiorstw dobrze rokujących pod względem gospodarczym, ale przeżywających trudności, oraz dają przedsiębiorcom drugą szansę. Zakres zastosowania należy w szczególności rozszerzyć na postępowania, które przewidują restrukturyzację dłużnika na etapie, gdy zachodzi jedynie prawdopodobieństwo upadłości, lub które pozostawiają dłużnikowi pełen lub częściowy zarząd jego majątkiem i sprawami. Zakres ten należy też rozszerzyć na postępowania przewidujące umorzenie lub restrukturyzację długu konsumentów i osób samozatrudnionych, np. przez zredukowanie kwoty do zapłaty przez dłużnika lub przedłużenie przyznanego dłużnikowi okresu spłaty. Ponieważ takie postępowania nie muszą oznaczać powołania zarządcy w postępowaniu upadłościowym, należy je niniejszym rozporządzeniem objąć wtedy, gdy podlegają kontroli sądowej lub nadzorowi sądowemu. W tym kontekście termin „kontrola” powinien obejmować sytuacje, w których sąd interweniuje dopiero na skutek odwołania się wierzyciela lub innych zainteresowanych stron.**

- (11) **Niniejsze rozporządzenie powinno także mieć zastosowanie do postępowań, w których przyznaje się tymczasowe zawieszenie rozpatrywania pozwów o egzekucję wnoszonych przez poszczególnych wierzycieli, jeżeli takie pozwy mogłyby niekorzystnie wpłynąć na negocjacje i zmniejszyć szanse na restrukturyzację przedsiębiorstwa dłużnika. Postępowania takie nie powinny przynosić szkody ogółowi wierzycieli i powinny stanowić wstęp do innych postępowań objętych zakresem zastosowania niniejszego rozporządzenia, jeżeli nie da się osiągnąć porozumienia co do planu restrukturyzacji.**
- (12) **Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do postępowań, których wszczęcie podlega upublicznieniu po to, by wierzyciele mogli się o nich dowiedzieć i zgłosić swoje roszczenia – co stanowi gwarancję zbiorowego charakteru postępowania – oraz by mieli możliwość zaskarżenia właściwości sądu, który wszczął postępowanie. W związku z tym rozporządzenie nie powinno obejmować poufnych postępowań upadłościowych. W niektórych państwach członkowskich postępowania te mogą odgrywać ważną rolę, ale z uwagi na ich poufny charakter wierzyciel lub sąd znajdujący się w innym państwie członkowskim nie będą w stanie się dowiedzieć o ich wszczęciu, przez co trudno będzie zapewnić ogólnounijne uznawanie ich skutków.**

- (13) Postępowania zbiorowe objęte zakresem zastosowania niniejszego rozporządzenia powinny obejmować wszystkich lub znaczną część wierzycieli, którym dłużnik jest winien całość lub istotną część swoich niespłaconych długów, pod warunkiem że nie wpływa to na roszczenia tych wierzycieli, którzy nie są zaangażowani w takie postępowanie. Przepis ten powinien też dotyczyć postępowań obejmujących tylko pieniężnych wierzycieli dłużnika. Postępowania nieobjmujące wszystkich wierzycieli dłużnika powinny służyć jego ratowaniu. Postępowania prowadzące do całkowitego ustania działalności dłużnika lub do likwidacji masy upadłościowej powinny obejmować wszystkich jego wierzycieli. Ponadto, fakt, że pewne postępowania upadłościowe osób fizycznych wyłączają w odniesieniu do określonych kategorii roszczeń (np. roszczeń alimentacyjnych) możliwość umorzenia długu, nie powinien oznaczać, że postępowania takie nie są postępowaniami zbiorowymi.
- (14) Niniejsze rozporządzenie powinno także mieć zastosowanie do postępowań, które w myśl prawa niektórych państw członkowskich są wszczynane i prowadzone przez pewien czas na zasadzie przejściowej lub tymczasowej, dopóki sąd nie wyda nakazu potwierdzającego kontynuowanie postępowania na zasadzie już nieprzejściowej. Postępowania te, choć nazywane „przejściowymi”, powinny spełniać wszystkie inne wymogi niniejszego rozporządzenia.
- (15) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do postępowań, które opierają się na prawie dotyczącym upadłości. Jeżeli jednak postępowanie opiera się na ogólnym prawie spółek, które nie było tworzone wyłącznie do regulowania przypadków upadłości, to nie należy uznawać, że postępowanie takie opiera się na prawie dotyczącym upadłości. Podobnie cel polegający na zrestrukturyzowaniu długu nie powinien obejmować określonych postępowań, w których zadłużenie osoby fizycznej o bardzo niskim dochodzie i bardzo niskiej wartości majątku zostają umorzone, jeżeli taki rodzaj postępowania nie przewiduje nigdy spłacenia wierzycieli.

- (16) **Rozporządzenie powinno swoim zakresem zastosowania obejmować postępowania wszczynane, gdy dłużnik ma trudności niepieniężne, pod warunkiem jednak, że trudności te powodują realne i poważne zagrożenie dla jego obecnej lub przyszłej zdolności spłaty długów wymagalnych. Skala czasowa, w której należy oceniać takie zagrożenie, może wynosić kilka miesięcy, a nawet więcej, by uwzględnić sytuacje, w których dłużnik ma trudności niepieniężne zagrażające ciągłości jego działania, a w średniej perspektywie – jego płynności finansowej. Może tak być np., gdy dłużnik utracił niezwykle ważne dla siebie zlecenie.**
- (17) **Niniejsze rozporządzenie nie narusza zasad odzyskiwania pomocy państwa od niewypłacalnych przedsiębiorstw zgodnych z wykładnią zawartą w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.**
- (18) **Z zakresu zastosowania niniejszego rozporządzenia należy wyłączyć postępowania upadłościowe zakładów ubezpieczeń, instytucji kredytowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych oraz innych firm, instytucji lub przedsiębiorstw – o ile są one objęte (zmienioną) dyrektywą 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych⁷ – oraz przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania. Takie przedsiębiorstwa nie powinny być objęte niniejszym rozporządzeniem, gdyż podlegają szczególnym unormowaniom, a krajowe organy nadzoru dysponują szerokimi uprawnieniami interwencyjnymi.**
- (19) **Postępowania upadłościowe nie wymagają koniecznie interwencji organu sądowego, toteż wyrażenie „sąd” w niniejszym rozporządzeniu powinno być w niektórych przepisach rozumiane szeroko i obejmować każdą osobę lub organ uprawniony przez prawo krajowe do wszczęcia postępowania upadłościowego. Aby niniejsze rozporządzenie miało zastosowanie do danego postępowania (obejmującego działania prawne i formalności określone prawem), postępowanie to powinno nie tylko być zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia, ale również być oficjalnie uznawane i prawnie skuteczne w państwie członkowskim, w którym zostało wszczęte.**

⁷ Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15.

- (20) **Zarządcy w postępowaniu upadłościowym są zdefiniowani w niniejszym rozporządzeniu i wymienieni w załączniku B. Zarządcy w postępowaniu upadłościowym powoływani bez udziału organu sądowego powinni mieć w prawie krajowym odpowiednio uregulowany status i upoważnienie do działania w postępowaniach upadłościowych, a w krajowych ramach regulacyjnych należy przewidzieć odpowiednie rozwiązania odnoszące się do potencjalnego konfliktu interesów.**
- (21) Niniejsze rozporządzenie uznaje fakt, że wskutek istotnych różnic w prawie materialnym nie byłoby praktyczne wprowadzenie uniwersalnego postępowania upadłościowego, które znalazłoby zastosowanie na obszarze całej [...] Unii. Stosowanie bez wyjątku prawa państwa wszczęcia postępowania prowadziłooby wobec powyższego często do trudności. Dotyczy to przykładowo bardzo zróżnicowanych na obszarze [...] Unii przepisów o zabezpieczeniach wierzytelności. Również przywileje przysługujące w postępowaniu niektórym wierzycielom ukształtowane są w niektórych przypadkach w całkowicie różny sposób. **Podczas kolejnego przeglądu niniejszego rozporządzenia konieczne będzie określenie dalszych środków, które zwiększą przywileje pracowników na szczeblu europejskim.** Niniejsze rozporządzenie powinno uwzględnić to na dwa różne sposoby. Z jednej strony, powinno ono przewidywać szczególne regulacje dotyczące prawa właściwego dla praw i stosunków prawnych o szczególnym znaczeniu (np. praw rzeczowych oraz umów o pracę). Z drugiej strony, obok głównego postępowania upadłościowego powinny być dopuszczalne także krajowe postępowania obejmujące jedynie majątek znajdujący się w państwie ich wszczęcia.
- (22) Niniejsze rozporządzenie pozwala na wszczęcie głównego postępowania upadłościowego w państwie członkowskim, w którym dłużnik posiada główny ośrodek swojej podstawowej działalności. Postępowanie to ma zakres uniwersalny, jego celem jest objęcie całego majątku dłużnika. W celu ochrony różnych interesów rozporządzenie pozwala na wszczęcie równoległe z postępowaniem głównym wtórnych postępowań upadłościowych. Wtórne postępowanie może zostać wszczęte w państwie członkowskim, w którym dłużnik ma swój oddział. Skutki wtórnego postępowania ograniczone są tylko do majątku dłużnika znajdującego się w tym państwie. Bezwzględnie obowiązujące przepisy dotyczące koordynacji z postępowaniem głównym gwarantują niezbędną jednolitość postępowania w ramach [...] Unii.

- (23) **Jeżeli postępowanie główne wobec osoby prawnej lub przedsiębiorstwa wszczęto w państwie członkowskim innym niż państwo ich siedziby, powinna istnieć możliwość wszczęcia postępowania wtórnego w państwie członkowskim siedziby, pod warunkiem że dłużnik prowadzi działalność gospodarczą za pomocą zasobów ludzkich i majątkowych w tym państwie w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.**
- (24) Niniejsze rozporządzenie stosuje się tylko do postępowań, w których główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika znajduje się na obszarze [...] Unii.
- (25) Zasady jurysdykcji zawarte w niniejszym rozporządzeniu ustanawiają tylko jurysdykcję międzynarodową, co oznacza, że określają one państwo członkowskie, którego sądy mogą wszczęć postępowanie upadłościowe. Właściwość miejscowa w tym państwie członkowskim musi zostać określona zgodnie z jego prawem krajowym.
- (26) **Przed wszczęciem postępowania upadłościowego właściwy sąd powinien z urzędu sprawdzić, czy główny ośrodek podstawowej działalności lub oddział dłużnika faktycznie znajduje się na obszarze jego właściwości.**
- (27) **Ustalając, czy główny ośrodek podstawowej działalności jest możliwy do zweryfikowania dla osób trzecich, należy zwrócić szczególną uwagę na wierzycieli i ich percepcję tego, skąd dłużnik administruje swoją działalnością. W razie przeniesienia głównego ośrodka podstawowej działalności konieczne może być poinformowanie wierzycieli w odpowiednim czasie o nowej lokalizacji, z której dłużnik prowadzi działalność, np. przez zaznaczenie zmiany adresu w korespondencji handlowej lub przez ogłoszenie nowej lokalizacji innymi odpowiednimi środkami.**
- (28) **W niniejszym rozporządzeniu należy zawrzeć szereg zabezpieczeń mających zapobiegać nielegalnemu lub nieuczciwemu wybieraniu sądu pod kątem własnego interesu (tzw. *forum shopping*).**

- (29) **Zatem domniemania, że głównym ośrodkiem podstawowej działalności jest miejsce siedziby, główne miejsce prowadzenia działalności czy miejsce zwykłego pobytu, powinny mieć charakter wzruszalny – sąd powinien starannie ocenić, czy główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika faktycznie znajduje się w danym państwie członkowskim.**

W przypadku przedsiębiorstwa powinna istnieć możliwość wzruszenia tego domniemania, jeżeli centralna administracja przedsiębiorstwa mieści się w innym państwie członkowskim niż jego siedziba i jeżeli całościowa ocena wszystkich istotnych okoliczności wykaże w sposób możliwy do zweryfikowania dla osób trzecich, że faktyczny główny ośrodek sprawowania zarządu i nadzoru nad przedsiębiorstwem oraz zarządzania jego interesami znajduje się w tym innym państwie członkowskim.

W przypadku osoby fizycznej nieprowadzącej niezależnej działalności gospodarczej ani zawodowej powinna istnieć możliwość wzruszenia tego domniemania, np. gdy większość majątku dłużnika znajduje się poza państwem członkowskim miejsca jego zwykłego pobytu lub gdy można wykazać, że jego głównym motywem przeprowadzki było wystąpienie o wszczęcie postępowania upadłościowego w nowej jurysdykcji i że takie wystąpienie godziłoby materialnie w interesy wierzycieli, którzy prowadzili z dłużnikiem transakcje przed przeniesieniem.

- (30) **W tym samym celu – zapobiegania nielegalnemu lub nieuczciwemu wybieraniu sądu pod kątem korzystniejszej sytuacji prawnej – domniemanie, że główny ośrodek podstawowej działalności osoby fizycznej nieprowadzącej niezależnej działalności gospodarczej ani zawodowej znajduje się – odpowiednio – w jej siedzibie statutowej, głównym miejscu prowadzenia działalności, w miejscu jej zwykłego pobytu, nie powinno mieć zastosowania, gdy – w przypadku przedsiębiorstwa, osoby prawnej lub fizycznej prowadzącej niezależną działalność gospodarczą lub zawodową – dłużnik przeniósł swoją siedzibę lub główne miejsce prowadzenia działalności do innego państwa członkowskiego w okresie trzech miesięcy poprzedzających wniosek o wszczęcie postępowania upadłościowego, lub – w przypadku osoby fizycznej nieprowadzącej niezależnej działalności gospodarczej ani zawodowej – dłużnik przeniósł miejsce zwykłego pobytu do innego państwa członkowskiego w okresie sześciu miesięcy poprzedzających wniosek o wszczęcie postępowania upadłościowego.**

- (31) **We wszystkich przypadkach, jeżeli okoliczności sprawy budzą wątpliwości co do właściwości danego sądu, sąd ten powinien zażądać od dłużnika dodatkowych dowodów na poparcie jego twierdzeń, a jeżeli prawo mające zastosowanie do postępowania upadłościowego na to zezwala – powinien umożliwić wierzycielom dłużnika przedstawienie stanowiska w kwestii właściwości.**
- (32) **Jeżeli sąd otrzymujący wniosek o wszczęcie postępowania upadłościowego uzna, że główny ośrodek podstawowej działalności nie znajduje się na obszarze jego właściwości, nie powinien wszczynać głównego postępowania upadłościowego.**
- (33) **Ponadto każdy wierzyciel dłużnika powinien dysponować skuteczną możliwością zaskarżenia orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego. O skutkach zaskarżenia orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego powinno rozstrzygać prawo krajowe.**
- (13) [...]
- (34) **Sądy państwa członkowskiego wszczynające postępowanie upadłościowe powinny być także właściwe do rozpatrywania pozwów, które wynikają bezpośrednio z tego postępowania i są z nim ściśle powiązane. Przedmiotowe pozwy to m.in. pozwy o stwierdzenie bezskuteczności czynności pozwanego w innych państwach członkowskich oraz pozwy w sprawie obowiązków pojawiających się w trakcie postępowania upadłościowego, takich jak wpłata zaliczki na poczet kosztów postępowania. Natomiast pozwy o wypełnienie obowiązków wynikających z umowy, którą dłużnik zawarł przed wszczęciem postępowania, nie wynikają bezpośrednio z tego postępowania. Gdy pozew wiąże się z innym pozwem mającym za podstawę ogólne prawo cywilne lub handlowe, zarządca w postępowaniu upadłościowym powinien móc wnieść oba pozwy do sądów miejsca zamieszkania pozwanego, jeżeli uzna wniesienie pozwu do takiego sądu za skuteczniejsze rozwiązanie. Tak może na przykład się zdarzyć, gdy zarządca w postępowaniu upadłościowym pragnie połączyć pozew w sprawie odpowiedzialności członka kadry kierowniczej mający za podstawę prawo upadłościowe z pozwem mającym za podstawę prawo spółek lub ogólne prawo deliktów.**

(35) Sąd właściwy dla wszczęcia głównego postępowania upadłościowego powinien być uprawniony od chwili złożenia wniosku o wszczęcie postępowania do zastosowania środków tymczasowych oraz zabezpieczających. Środki zabezpieczające, zarówno przed, jak i po rozpoczęciu postępowania upadłościowego, są bardzo ważne dla zapewnienia jego skuteczności. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno przewidywać różne możliwości. Z jednej strony, sąd właściwy dla głównego postępowania upadłościowego powinien móc zastosować tymczasowe środki zabezpieczające także w stosunku do przedmiotów majątkowych znajdujących się na terytorium innych państw członkowskich. Z drugiej strony, [...] **zarządca w postępowaniu upadłościowym** tymczasowo ustanowiony przed wszczęciem głównego postępowania upadłościowego powinien móc wystąpić w państwach członkowskich, w których znajduje się oddział dłużnika, o zastosowanie środków zabezpieczających przewidzianych przez prawo tych państw.

(36) **Przed wszczęciem głównego postępowania upadłościowego prawo do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego w państwie członkowskim, w którym dłużnik ma oddział, powinno przysługiwać tylko wierzycielom miejscowym i organom publicznym, względnie powinno być ograniczone do przypadków, w których prawo państwa członkowskiego, w którym dłużnik posiada główny ośrodek swojej podstawowej działalności, nie dopuszcza wszczęcia głównego postępowania upadłościowego. Powodem tego zawężenia jest potrzeba ograniczenia do niezbędnego minimum składania wniosków o wszczęcie postępowania ubocznego przed wszczęciem głównego postępowania upadłościowego.**

(37) Po wszczęciu głównego postępowania upadłościowego niniejsze rozporządzenie nie ogranicza prawa do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego w państwie członkowskim, w którym dłużnik ma oddział. **Zarządca [...] w głównym postępowaniu upadłościowym** lub każda inna osoba uprawniona przez prawo krajowe odpowiedniego państwa członkowskiego może wnosić o wszczęcie postępowania wtórnego.

- (38) **Niniejsze rozporządzenie powinno określać zasady lokalizowania majątku dłużnika i zasady te powinny mieć zastosowanie do ustalania, jaki majątek podlega postępowaniu głównemu, a jaki – wtórnemu, lub do sytuacji, w których występują prawa rzeczowe osób trzecich. Niniejsze rozporządzenie powinno w szczególności precyzować, że patent europejski o jednolitym skutku, wspólnotowy znak towarowy oraz każde inne podobne prawo (jak np. wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin czy wzory wspólnotowe) powinny być obejmowane jedynie postępowaniem głównym.**
- (39) Oprócz ochrony miejscowych interesów, wtórne postępowanie upadłościowe może służyć także innym celom. Sytuacja taka może zaistnieć wtedy, gdy majątek dłużnika związany z upadłością jest zbyt złożony, aby zarządzać nim w całości, albo gdy różnice w właściwych systemach prawnych są tak duże, że mogą się pojawić trudności związane z rozszerzeniem skutków wynikających z prawa państwa wszczęcia postępowania na inne państwa, w których znajduje się majątek. Z tego powodu [...] **zarządca w głównym postępowaniu upadłościowym** może złożyć wniosek o wszczęcie postępowania wtórnego, jeżeli wymaga tego skuteczne zarządzanie masą w związku z upadłością.
- (40) **Postępowanie wtórne może również spowodować trudności w skutecznym zarządzaniu masą upadłościową. Dlatego niniejsze rozporządzenie określa dwie konkretne sytuacje, w których sąd otrzymujący wniosek o wszczęcie postępowania wtórnego powinien móc dokonać – na wniosek zarządcy w głównym postępowaniu upadłościowym – odroczenia lub odmowy wszczęcia takiego postępowania. Po pierwsze, rozporządzenie daje zarządcy w głównym postępowaniu upadłościowym możliwość udzielenia wierzycielom miejscowym promesy zapewniającej, że będą oni traktowani tak samo, jakby postępowanie wtórne zostało wszczęte. Promesa musi spełnić określone wymogi przedstawione w rozporządzeniu, a w szczególności musi zostać zatwierdzona przez kwalifikowaną większość wierzycieli miejscowych. Jeżeli promesy udzielono, sąd otrzymujący wniosek o wszczęcie postępowania wtórnego powinien móc odmówić jego wszczęcia, jeżeli stwierdzi, że promesa ta odpowiednio chroni ogólne interesy wierzycieli miejscowych. Przy ocenie tych interesów sąd powinien uwzględnić fakt zatwierdzenia promesy przez kwalifikowaną większość wierzycieli miejscowych.**

(41) Na potrzeby promesy majątek i prawa znajdujące się w państwie członkowskim, w którym dłużnik ma oddział, powinny stanowić podkategorię masy upadłościowej i przy ich podziale lub przy podziale funduszków uzyskanych z ich likwidacji zarządca w głównym postępowaniu upadłościowym powinien przestrzegać zasad kolejności zaspokajania, które przysługiwałyby wierzycielom miejscowym, gdyby w tym państwie członkowskim wszczęto postępowanie wtórne.

(42) Do zatwierdzania promesy stosuje się odpowiednio prawo krajowe.

W szczególności, gdy w prawie krajowym zasady głosowania nad przyjęciem planu restrukturyzacji wymagają uprzedniego zatwierdzenia roszczeń wierzycieli, roszczenia te należy uznać za zatwierdzone do celów głosowania w sprawie promesy. Jeżeli w prawie krajowym istnieją różne procedury przyjmowania planów restrukturyzacji, państwa członkowskie powinny wskazać konkretną procedurę, która powinna obowiązywać w tym kontekście.

(43) Ponadto jeżeli w postępowaniu głównym przyznano tymczasowe zawieszenie indywidualnych postępowań egzekucyjnych, niniejsze rozporządzenie powinno dawać sądowi możliwość tymczasowego wstrzymania wszczęcia postępowania wtórnego, aby wspomniane zawieszenie nie utraciło skuteczności. Sąd powinien móc przyznać tymczasowe wstrzymanie, jeżeli uzna, że istnieją właściwe środki dla ochrony interesu wierzycieli miejscowych. W takim przypadku wszystkich wierzycieli, na których może mieć wpływ wynik negocjacji dotyczących planu restrukturyzacji, należy poinformować o negocjacjach i należy im umożliwić udział w nich.

Aby zapewnić skuteczną ochronę interesów miejscowych, zarządca w głównym postępowaniu upadłościowym nie powinien mieć możliwości likwidowania ani przenoszenia masy upadłościowej znajdującej się w państwie członkowskim, w którym nieuczciwie umieszczono oddział, w celu zwłaszcza przekreślenia szansy na skuteczne zaspokojenie takich interesów, gdyby następnie zostało wszczęte postępowanie wtórne.

- (44) Żaden przepis niniejszego rozporządzenia nie powinien uniemożliwiać sądom państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie wtórne, orzekania sankcji wobec kadry kierowniczej dłużnika za naruszanie obowiązków, pod warunkiem że prawo krajowe poddaje takie kwestie orzecznictwu tych sądów.
- (45) Główne i wtórne postępowanie upadłościowe mogą przyczynić się do skutecznego zarządzania masą upadłościową lub do efektywnej likwidacji masy upadłościowej (...), jeżeli istnieje odpowiednia współpraca między stronami zaangażowanymi we wszystkie prowadzone równolegle postępowania (...). Zasadniczym warunkiem jest tutaj ścisła współpraca poszczególnych zaangażowanych zarządców w postępowaniu upadłościowym i sądów, w szczególności poprzez wystarczającą wymianę informacji. W celu zapewnienia dominującej roli postępowania głównego zarządcy w takim postępowaniu upadłościowym powinien posiadać szereg możliwości wpływania na toczące się w tym samym czasie wtórne postępowanie upadłościowe. W szczególności zarządcy w postępowaniu upadłościowym powinien móc zaproponować plan restrukturyzacji lub układ bądź wystąpić o wstrzymanie likwidacji masy we wtórnym postępowaniu upadłościowym. W ramach współpracy zarządcy w postępowaniu upadłościowym i sądy powinni uwzględniać wzorcowe sposoby współpracy w sprawach dotyczących transgranicznej upadłości określone w zasadach i wytycznych komunikacji i współpracy, które zostały przyjęte przez europejskie i międzynarodowe organizacje działające w obszarze prawa upadłościowego, a zwłaszcza odnośne wytyczne opracowane przez Komisję Narodów Zjednoczonych ds. Międzynarodowego Prawa Handlowego.

- (46) **Z myślą o takiej współpracy zarządcy w postępowaniu upadłościowym i sądy mogą zawierać umowy i protokoły ułatwiające współpracę transgraniczną w kilku równoległych postępowaniach upadłościowych tego samego dłużnika lub członków tej samej grupy przedsiębiorstw w różnych państwach członkowskich, jeżeli nie jest to sprzeczne z przepisami mającymi zastosowanie do każdego z tych postępowań. Takie umowy i protokoły mogą mieć różne formy (pisemną lub ustną) oraz zakres zastosowania (od ogólnego po szczegółowy), a także zawierać je mogą różne strony. Zwykle ogólne umowy mogą akcentować potrzebę ścisłej współpracy między stronami, nie odnosząc się do konkretnych kwestii, natomiast bardziej szczegółowe, konkretniejsze umowy mogą określać zasady prowadzenia kilku równoległych postępowań upadłościowych i mogą być zatwierdzane przez zaangażowane sądy, gdy wymaga tego prawo krajowe. Mogą odzwierciedlać zgodę stron na podjęcie lub powstrzymanie się od podjęcia pewnych kroków lub działań.**
- (47) **Podobnie sądy różnych państw członkowskich mogą współpracować poprzez koordynację powoływania zarządców w postępowaniu upadłościowym. W tym kontekście sądy mogą powołać jednego zarządcę dla kilku postępowań upadłościowych tego samego dłużnika lub upadłości różnych członków grupy przedsiębiorstw, pod warunkiem że nie jest to sprzeczne z przepisami mającymi zastosowanie do każdego z tych postępowań, a zwłaszcza z ewentualnymi wymogami co do kwalifikacji i licencji zarządcy w postępowaniu upadłościowym.**
- (48) **Niniejszym rozporządzeniem należy zapewnić skuteczne prowadzenie postępowań upadłościowych poszczególnych przedsiębiorstw wchodzących w skład grupy przedsiębiorstw.**

- (49) Jeżeli wszczęto postępowania upadłościowe kilku przedsiębiorstw z tej samej grupy, powinna istnieć odpowiednia współpraca między stronami zaangażowanymi w te postępowania. Poszczególni zaangażowani zarządcy w postępowaniach upadłościowych i poszczególne zaangażowane sądy powinni zatem mieć podobny obowiązek wzajemnej współpracy i komunikacji, jak zarządcy i sądy zaangażowani w postępowanie główne i wtórne dotyczące tego samego dłużnika. Współpraca między zarządcami w postępowaniach upadłościowych nie powinna nigdy szkodzić interesom wierzycieli w poszczególnych postępowaniach, powinna natomiast służyć znalezieniu rozwiązania wykorzystującego synergie całej grupy.
- (50) Wprowadzenie przepisów o upadłości grup przedsiębiorstw nie powinno ograniczać możliwości sądu, by wszcząć postępowanie upadłościowe kilku przedsiębiorstw należących do tej samej grupy w jednej jurysdykcji, jeżeli uzna, że główny ośrodek podstawowej działalności tych przedsiębiorstw znajduje się w jednym państwie członkowskim. W takich sytuacjach sąd powinien również móc powołać w stosownych przypadkach tego samego zarządcę we wszystkich odnośnych postępowaniach upadłościowych, pod warunkiem że nie jest to sprzeczne z przepisami mającymi do nich zastosowanie.
- (51) Aby jeszcze bardziej poprawić koordynowanie upadłości członków grupy przedsiębiorstw i umożliwić skoordynowaną restrukturyzację grupy, niniejsze rozporządzenie powinno wprowadzić proceduralne zasady koordynowania upadłości członków grupy przedsiębiorstw. W takiej koordynacji należy dążyć do zapewnienia sprawnej koordynacji, a równocześnie uszanować odrębną osobowość prawną każdego z członków grupy.

(52) Zarządca powołany w postępowaniu upadłościowym, wszczętym względem członka grupy, powinien móc wystąpić o wszczęcie zbiorczego postępowania koordynacyjnego. Niemniej jeżeli tego wymaga prawo mające zastosowanie do upadłości, zarządca w postępowaniu upadłościowym powinien przed złożeniem wniosku uzyskać konieczne upoważnienie. We wniosku powinien określić zasadnicze elementy koordynacji, w szczególności schemat planu koordynacyjnego, propozycję co do osoby, którą należy powołać na koordynatora, oraz zarys szacunkowych kosztów koordynacji.

(53) Aby zbiorcze postępowanie koordynacyjne miało charakter dobrowolny, zaangażowani zarządcy w postępowaniach upadłościowych powinni móc zgłosić w określonym terminie sprzeciw co do swojego udziału w postępowaniu.

Aby zaangażowani zarządcy w postępowaniach upadłościowych mogli podjąć przemyślaną decyzję co do udziału w postępowaniu koordynacyjnym, powinni zostać na wczesnym etapie poinformowani o zasadniczych elementach koordynacji. Niemniej zarządca w postępowaniu upadłościowym, który pierwotnie zgłosił sprzeciw wobec objęcia jego postępowania postępowaniem koordynacyjnym, powinien móc później wystąpić o uwzględnienie jego postępowania w postępowaniu koordynacyjnym. Koordynator powinien wtedy zdecydować, czy odnośny wniosek jest dopuszczalny. Każdy zarządca w postępowaniu upadłościowym, w tym zarządca występujący z wnioskiem, powinien otrzymać informację o decyzji koordynatora i powinien mieć możliwość zaskarżenia tej decyzji przed sądem, który wszczął postępowanie koordynacyjne.

(54) Zbiorcze postępowanie koordynacyjne powinno zawsze mieć na celu łatwiejsze prowadzenie postępowań upadłościowych członków grupy i nieść ogólnie pozytywne skutki dla wierzycieli. Dlatego niniejszym rozporządzeniem należy zapewnić, aby sąd otrzymujący wniosek o zbiorcze postępowanie koordynacyjne dokonał oceny pod kątem tych kryteriów, zanim zostanie wszczęte zbiorcze postępowanie koordynacyjne.

- (55) Tak samo koszty zbiorczego postępowania koordynacyjnego nie powinny nigdy górować nad płynącymi z niego korzyściami. Dlatego konieczne jest, aby koszty koordynacji – i udział w nich przypadający na każdego członka grupy – były stosowne, proporcjonalne i racjonalne oraz ustalane zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, w którym wszczęto zbiorcze postępowanie koordynacyjne.

Zaangażowani zarządcy w postępowaniach upadłościowych powinni także móc kontrolować te koszty już na wczesnym etapie postępowania. Jeżeli tego wymaga prawo krajowe, może to wymagać od zarządcy w postępowaniu upadłościowym, by wystąpił o zgodę do sądu lub zgromadzenia wierzycieli.

Jeżeli koordynator uzna, że wykonywanie jego zadań wiąże się z kosztami znacznie większymi niż pierwotny koszt szacunkowy, a w każdym przypadku – gdy koszty te przekraczają 10% kosztów szacunkowych, koordynator powinien otrzymać na przekroczenie tych kosztów zgodę sądu, który wszczął postępowanie koordynacyjne. Przed wydaniem decyzji sąd, który wszczął postępowanie koordynacyjne, powinien zapewnić możliwość bycia wysłuchanymi uczestniczącym zarządom w postępowaniach upadłościowych, tak by mogli oni wyrazić swoje zdanie na temat zasadności wniosku koordynatora.

- (56) W przypadku członków grupy przedsiębiorstw, którzy nie uczestniczą w zbiorczym postępowaniu koordynacyjnym, niniejsze rozporządzenie powinno także przewidywać alternatywny mechanizm pozwalający na skoordynowaną restrukturyzację grupy. Zarządca powołany w postępowaniu upadłościowym członka grupy przedsiębiorstw powinien móc wystąpić o wstrzymanie każdej czynności związanej z likwidacją masy upadłościowej w postępowaniach wszczętych względem innych członków grupy, którzy nie podlegają zbiorczemu postępowaniu koordynacyjnemu. O wstrzymanie takie można wystąpić tylko wtedy, gdy przedstawiono plan restrukturyzacji dla odnośnych członków grupy, gdy plan taki jest korzystny dla wierzycieli w postępowaniu, w stosunku do którego wystąpiono o wstrzymanie, oraz gdy wstrzymanie takie jest konieczne, by plan mógł zostać właściwie zrealizowany.

- (57) **Żaden przepis niniejszego rozporządzenia nie powinien uniemożliwiać państwom członkowskim ustanawiania krajowych przepisów uzupełniających przepisy o koordynowaniu upadłości członków grupy przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu, pod warunkiem że takie krajowe przepisy obejmą swoim zakresem zastosowania tylko kwestie krajowe, a ich stosowanie nie umniejszy skuteczności przepisów rozporządzenia.**
- (58) **Przepisy o współpracy, komunikacji i koordynacji w razie upadłości członków grupy przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć zastosowanie tylko wtedy, gdy postępowania względem różnych członków tej samej grupy wszczęto w co najmniej dwóch państwach członkowskich.**
- (59) **Każdy wierzyciel mający miejsce zwykłego pobytu, miejsce zamieszkania lub siedzibę statutową w Unii powinien być uprawniony do zgłoszenia wierzytelności w każdym postępowaniu upadłościowym wszczętym w Unii względem majątku ich dłużnika. Powinno to także mieć zastosowanie do organów podatkowych i instytucji ubezpieczenia społecznego. Żaden przepis niniejszego rozporządzenia nie powinien uniemożliwiać zarządcy w postępowaniu upadłościowym zgłoszenia wierzytelności w imieniu pewnych grup wierzycieli (np. pracowników), jeżeli tak przewiduje prawo krajowe. Aby jednak zapewnić równe traktowanie wierzycieli, podział funduszków musi być skoordynowany. Każdy wierzyciel powinien móc zatrzymać to, co otrzymał w toku postępowania upadłościowego, lecz powinien być uprawniony do udziału w podziale całości majątku w innym postępowaniu tylko pod warunkiem, że wierzyciele będący w tej samej sytuacji uzyskali tę samą część swoich wierzytelności.**

- (60) **Ważne jest, by wierzyciele mający miejsce zwykłego pobytu, miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii byli informowani o wszczęciu postępowania upadłościowego względem majątku ich dłużnika. Aby informacje były sprawnie przekazywane wierzycielom, rozporządzenie nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych⁸ nie powinno mieć zastosowania w sytuacjach, w których niniejsze rozporządzenie mówi o obowiązku informowania wierzycieli. Stosowanie standardowych formularzy dostępnych we wszystkich językach urzędowych Unii powinno ułatwić wierzycielom zgłaszanie wierzytelności w postępowaniach wszczętych w innym państwie członkowskim. O skutkach złożenia niekompletnego formularza rozstrzyga prawo krajowe.**
- (61) Niniejsze rozporządzenie powinno przewidywać bezpośrednie uznanie orzeczeń dotyczących wszczęcia, prowadzenia oraz ukończenia postępowań upadłościowych wchodzących w jego zakres zastosowania oraz orzeczeń wydanych w bezpośrednim związku z takimi postępowaniami upadłościowymi. Automatyczne uznanie powinno zatem oznaczać, że skutki wynikające z postępowania na podstawie prawa państwa wszczęcia postępowania rozciągają się na wszystkie inne państwa członkowskie. Uznawanie orzeczeń wydanych przez sądy państw członkowskich powinno się opierać na zasadzie wzajemnego zaufania. W tym celu przyczyny odmowy uznania powinny być ograniczone do niezbędnego minimum. Według tej zasady powinien również być rozwiązany każdy spór w sytuacji, w której sądy dwóch państw członkowskich jednocześnie uważają się za właściwe do wszczęcia głównego postępowania upadłościowego. Orzeczenie sądu, który jako pierwszy wszczął postępowanie powinno zostać uznane w pozostałych państwach członkowskich, bez możliwości badania orzeczenia sądu przez te państwa członkowskie.

⁸ Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 79.

- (62) W zakresie swojej regulacji niniejsze rozporządzenie powinno określić jednolite normy kolizyjne zastępujące – w zakresie ich stosowania – krajowe przepisy prawa prywatnego międzynarodowego. O ile nie postanowiono inaczej, zastosowanie powinno znaleźć prawo państwa wszczęcia postępowania (*lex concursus*). Powyższa norma kolizyjna powinna dotyczyć zarówno głównego postępowania upadłościowego, jak i postępowań miejscowych; *lex concursus* określa wszystkie procesowe i materialne skutki postępowania upadłościowego w odniesieniu do dotkniętych nimi osób oraz stosunków prawnych. Określa ono wszystkie przesłanki wszczęcia, prowadzenia oraz ukończenia postępowania upadłościowego.
- (63) Automatyczne uznanie postępowania upadłościowego, do którego co do zasady stosuje się prawo państwa wszczęcia może kolidować z przepisami innych państw członkowskich o dokonywaniu czynności prawnych. W celu ochrony zaufania oraz pewności obrotu w państwach członkowskich innych niż państwo wszczęcia postępowania należy przewidzieć szereg wyjątków od ogólnej zasady.
- (64) Szczególna potrzeba wprowadzenia regulacji odstępującej od stosowania prawa państwa wszczęcia postępowania istnieje w przypadku praw rzeczowych, jako że mają one szczególne znaczenie dla udzielania kredytu. Ustanowienie, skuteczność i zakres takiego prawa rzeczowego powinny być zatem z reguły określane zgodnie z prawem miejsca położenia i nie powinny zostać naruszone przez wszczęcie upadłościowego. Uprawniony z tytułu prawa rzeczowego powinien w dalszym ciągu móc dochodzić swojego prawa wyłączenia z masy lub odrębnego zaspokojenia z przedmiotu zabezpieczenia. W przypadku, gdy na składnikach majątkowych znajdujących się w państwie członkowskim istnieją prawa rzeczowe przewidziane prawem miejsca ich położenia, główne postępowanie upadłościowe prowadzone jest jednak w innym państwie członkowskim, [...] **zarządca w głównym postępowaniu upadłościowym** powinien być uprawniony do zgłoszenia wniosku o wszczęcie postępowania wtórnego w państwie, w którym istnieją prawa rzeczowe, o ile dłużnik ma tam oddział. Jeżeli wtórne postępowanie upadłościowe nie zostanie wszczęte, nadwyżka ze zbycia składnika majątkowego obciążonego prawem rzeczowym musi zostać przekazana [...] **zarządcy w głównym postępowaniu upadłościowym**.

- (65) **Niniejsze rozporządzenie przewiduje kilka sytuacji, w których sąd może wstrzymać wszczęcie postępowania lub wstrzymać postępowanie egzekucyjne. Żadne takie wstrzymanie nie powinno mieć wpływu na prawa rzeczowe wierzycieli lub stron trzecich.**
- (66) Jeżeli zgodnie z prawem państwa wszczęcia nie jest dopuszczalne potrącenie wierzytelności, wierzyciel powinien mimo to być uprawniony do potrącenia, jeżeli jest ono możliwe zgodnie z prawem właściwym dla wierzytelności niewypłacalnego dłużnika. W ten sposób potrącenie otrzyma pewnego rodzaju funkcję gwarancyjną opierającą się na przepisach prawnych, z których zastosowaniem odpowiedni wierzyciel mógł się liczyć w momencie powstania wierzytelności.
- (67) Potrzeba szczególnej ochrony zachodzi również w przypadku systemów płatności oraz rynków finansowych. Dotyczy to przykładowo występujących w takich systemach umów o kompensowanie oraz klauzul *nettingu*, jak również zbywania papierów wartościowych oraz zabezpieczeń ustanawianych dla takich operacji, w szczególności zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 98/26/WE z dnia 19 maja 1998 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych⁹. Operacje takie powinny dlatego podlegać wyłącznie prawu, które stosuje się do danego systemu lub rynku. Celem tego przepisu jest zapobieżenie w przypadku upadłości jednej ze stron operacji możliwości zmiany mechanizmów płatności i rozliczania operacji przewidzianych w systemach płatności i rozrachunku lub na regulowanych rynkach finansowych państw członkowskich. Dyrektywa 98/26/WE zawiera przepisy szczególne, które powinny mieć pierwszeństwo przed ogólnymi zasadami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu.

⁹ Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45.

- (68) W celu ochrony pracowników oraz stosunków pracy, skutki postępowania upadłościowego na utrzymanie lub zakończenie stosunków pracy, jak i na prawa i obowiązki wszystkich stron takiego stosunku pracy, muszą być określone przez prawo właściwe dla umowy zgodnie z ogólnymi normami kolizyjnymi. Ponadto, gdy zakończenie stosunku pracy wymaga zgody sądu lub organu administracyjnego, właściwość do wydawania takiej zgody powinno zachować państwo członkowskie, w którym mieści się oddział dłużnika, nawet jeżeli w tym państwie członkowskim nie wszczęto postępowania upadłościowego.

Wszelkie pozostałe kwestie w zakresie prawa dotyczącego upadłości – przykładowo, czy roszczenia pracowników są chronione przez ich uprzywilejowanie oraz zakres takiego uprzywilejowania – są określane przez prawo państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie upadłościowe (główne lub wtórne) z wyjątkiem przypadków, gdy w celu uniknięcia postępowania wtórnego wydano promesę zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

- (69) Prawem rozstrzygającym o skutkach postępowania upadłościowego wobec postępowań sądowych lub polubownych, które toczą się względem przedmiotu lub prawa wchodzącego w skład masy upadłościowej dłużnika, powinno być prawo państwa członkowskiego, w którym toczy się postępowanie lub w którym ma siedzibę organ polubowny. Przepis ten nie powinien jednak wpływać na krajowe przepisy o uznawaniu i egzekwowaniu wyroku sądu polubownego.

- (70) W odniesieniu do niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia należy przewidzieć konieczną elastyczność, tak aby uwzględnić szczegółowe zasady procesowe systemów sądowych niektórych państw członkowskich. Dlatego zawarte w niniejszym rozporządzeniu odniesienia do powiadomienia dokonywanego przez organ sądowy państwa członkowskiego obejmują – gdy zasady procesowe państwa członkowskiego tego wymagają – także nakaz takiego organu sądowego, by dokonać powiadomienia.

- (71) Ze względów gospodarczych zasadnicza treść orzeczenia o wszczęciu postępowania powinna zostać – na wniosek zarządcy w postępowaniu upadłościowym – ogłoszona w innym państwie członkowskim. Jeżeli w danym państwie członkowskim istnieje oddział dłużnika, tego rodzaju ogłoszenie powinno być obowiązkowe. W żadnym z powyższych przypadków ogłoszenie nie powinno być jednak warunkiem wstępnym uznania zagranicznego postępowania.
- (72) Aby poprawić informowanie zaangażowanych wierzycieli i sądów oraz zapobiec wszczynaniu równoległych postępowań upadłościowych, państwa członkowskie powinny mieć obowiązek ogłaszania – w publicznie dostępnych rejestrach elektronicznych – odpowiednich informacji o sprawach dotyczących transgranicznej upadłości. Aby dostęp do takich informacji ułatwić wierzycielom i sądom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim, należy w niniejszym rozporządzeniu przewidzieć wzajemne połączenie rejestrów upadłości za pośrednictwem portalu „e-Sprawiedliwość”. Państwa członkowskie powinny móc ogłaszać odpowiednie informacje w kilku rejestrach oraz powinna istnieć możliwość podłączenia więcej niż jednego rejestru z danego państwa członkowskiego.
- (73) Niniejsze rozporządzenie powinno określać minimalny zakres informacji, które należy ogłaszać w rejestrach. Nie należy uniemożliwiać państw członkowskim zamieszczania dodatkowych informacji. Jeżeli dłużnik jest osobą fizyczną wskazuje numer wpisu do rejestru jedynie wówczas, gdy prowadzi działalność niezależną lub gospodarczą. Numer wpisu do ewidencji należy rozumieć jako numer wpisu jego działalności gospodarczej lub zawodowej do rejestru handlowego, jeżeli dotyczy.
- (74) Dla wierzycieli ważne są informacje o określonych aspektach postępowania, takie jak termin zgłaszania wierzytelności lub termin zaskarżania orzeczeń. Nie należy jednak w niniejszym rozporządzeniu zobowiązywać państw członkowskich do indywidualnego obliczania tych terminów. Należy zezwolić państw członkowskim, by swoje obowiązki mogły wypełnić przez zamieszczenie hiperłączy do portalu „e-Sprawiedliwość”, na którym będą klarowne informacje o zasadach obliczania tych terminów.

(75) Aby zapewnić odpowiednią ochronę informacji o osobach fizycznych, które nie prowadzą niezależnej działalności gospodarczej ani zawodowej, państwa członkowskie powinny móc uzależnić dostęp do tych informacji od dodatkowych kryteriów wyszukiwania, takich jak osobisty numer identyfikacyjny dłużnika, adres, data urodzenia lub terytorialna właściwość sądu albo uzależnić go od wystąpienia z wnioskiem do właściwego organu lub od weryfikacji, czy istnieje zasadna potrzeba dostępu do tych informacji.

Państwom członkowskim należy także zezwolić, aby w swoich rejestrach upadłości nie zamieszczały informacji o osobach fizycznych nieprowadzących niezależnej działalności gospodarczej ani zawodowej. W takiej sytuacji państwa członkowskie powinny dopilnować, aby odpowiednie informacje zostały przekazane wierzycielom w indywidualnym powiadomieniu i aby postępowania nie miały wpływu na roszczenia wierzycieli, którzy tych informacji nie otrzymali.

(76) Może zaistnieć sytuacja, że niektóre zainteresowane osoby rzeczywiście nie wiedzą o wszczęciu postępowania i w dobrej wierze działają w sposób sprzeczny z nową sytuacją. W celu ochrony takich osób, które nie wiedząc o wszczęciu zagranicznego postępowania dokonują zapłaty do rąk dłużnika, chociaż powinni oni byli dokonać zapłaty do rąk zagranicznego [...] zarządcy w postępowaniu upadłościowym, powinno zostać przewidziane, że takie świadczenie lub zapłata zwalniają z zobowiązania.

(31) [...]

- (77) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania tego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹⁰.
- (78) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych ani zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności niniejsze rozporządzenie ma promować stosowanie art. 8, 17 i 47 dotyczących odpowiednio: ochrony danych osobowych, prawa własności oraz prawa do skutecznego środka prawnego i do rzetelnego procesu sądowego.
- (79) Do przetwarzania danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie zmieniona dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych¹¹ oraz zmienione rozporządzenie 45/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych¹².
- (80) Niniejsze rozporządzenie nie powoduje uszczerbku dla rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określającego zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów.

¹⁰ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

¹¹ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

¹² Dz.U. L 8 z 16.1.2001, s. 1.

- (81) **Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.**
- (82) Zjednoczone Królestwo i Irlandia, zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu [...] **o funkcjonowaniu Unii Europejskiej**, poinformowały, że chciałyby uczestniczyć w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (83) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, który jest załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i **do** Traktatu [...] **o funkcjonowaniu Unii Europejskiej** [...], Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I
PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres stosowania

- 1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do publicznych postępowań zbiorowych – w tym do postępowań przejściowych – które opierają się na prawie dotyczącym upadłości i w których do celów naprawczych, celów restrukturyzacji długu, reorganizacji lub likwidacji,**
- a) całkowicie lub częściowo odebrano dłużnikowi zarząd majątkiem i powołano zarządcę w postępowaniu upadłościowym,**
 - b) majątek i sprawy dłużnika poddano kontroli sądowej lub nadzorowi sądowemu, lub**
 - c) decyzją sądu lub z mocy prawa zostaje przyznane tymczasowe wstrzymanie indywidualnego postępowania egzekucyjnego, by umożliwić negocjacje między dłużnikiem a jego wierzycielami, pod warunkiem że w postępowaniach, w których przyznano tymczasowe wstrzymanie, (i) przewidziane zostaną właściwe środki dla ochrony ogółu wierzycieli oraz (ii) postępowania te poprzedzają jedno z postępowań określonych w lit. a) lub b), jeżeli nie nastąpi porozumienie.**

Jeżeli postępowania, o których mowa w niniejszym ustępie, można wszcząć w sytuacji, w której zachodzi jedynie prawdopodobieństwo upadłości, ich celem musi być uniknięcie upadłości dłużnika lub uniknięcie ustania jego działalności gospodarczej.

Postępowania, o których mowa w niniejszym ustępie, są wymienione w załączniku A.

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do postępowań określonych w ust. 1, ale dotyczących:

- (a) zakładów ubezpieczeń,
- (b) instytucji kredytowych,
- (c) przedsiębiorstw inwestycyjnych i innych przedsiębiorstw, instytucji i spółek, o ile są one objęte zmienioną dyrektywą 2001/24/WE, oraz
- (d) przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- (1) „postępowanie zbiorowe” oznacza postępowanie obejmujące wszystkich lub znaczną część wierzycieli dłużnika, pod warunkiem że w tym ostatnim przypadku postępowanie nie wpływa na roszczenia wierzycieli nieobjętych postępowaniem;
- (2) „przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania” oznaczają przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w rozumieniu dyrektywy 2009/65/WE oraz alternatywne fundusze inwestycyjne (AFI) w rozumieniu dyrektywy 2011/61/UE;
- (3) „dłużnik sprawujący zarząd własny” oznacza dłużnika, wobec którego wszczęto postępowanie upadłościowe, ale niekoniecznie powodujące wyznaczenie odnośnego zarządcy w postępowaniu upadłościowym czy całkowite przeniesienie praw i obowiązków co do zarządzania majątkiem dłużnika na takiego zarządcę, przez co dłużnik zachowuje całkowity lub przynajmniej częściowy zarząd swoim majątkiem i swoimi sprawami;

- (4) „postępowanie upadłościowe” oznacza postępowanie wymienione w załączniku A;
- (5) „zarządca w postępowaniu upadłościowym” oznacza osobę lub podmiot, których funkcją – także na zasadzie tymczasowej – jest:

- (i) sprawdzić i dopuścić wierzytelności zgłoszone w postępowaniu upadłościowym;
- (ii) reprezentować zbiorowy interes wierzycieli;
- (iii) zarządzać w całości lub w części majątkiem, co do którego odebrano zarząd dłużnikowi;
- (iv) przeprowadzić likwidację majątku, o którym mowa w ppkt (iii); lub
- (v) nadzorować zarząd sprawami dłużnika.

Wykaz takich osób i podmiotów znajduje się w załączniku B;

- (6) „sąd” oznacza:

- (i) w art. 1 ust. 1 lit. b) i c), art. 4 ust. 2, art. 5, art. 6, art. 21 ust. 3, art. 24 ust. 2 lit. j), art. 36, art. 39 i art. 61–77 organ sądowy państwa członkowskiego;
- (ii) we wszystkich pozostałych artykułach – organ sądowy lub inny właściwy organ państwa członkowskiego uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego, do potwierdzenia takiego wszczęcia lub do wydawania orzeczeń w toku takiego postępowania;

- (7) „orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego” obejmuje

- (i) orzeczenie jakiegokolwiek sądu o wszczęciu postępowania upadłościowego lub o potwierdzeniu wszczęcia takiego postępowania, oraz
- (ii) orzeczenie sądu o powołaniu zarządcy w postępowaniu upadłościowym.

- (8) „chwila wszczęcia postępowania” oznacza chwilę, z którą orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego staje się skuteczne, niezależnie od tego, czy jest prawomocne;
- (9) „państwo członkowskie, w którym znajduje się przedmiot majątkowy” oznacza:
- (i) w przypadku akcji imiennych w przedsiębiorstwach, innych niż te, o których mowa w ppkt (ii), państwo członkowskie, na którego terytorium swoją siedzibę statutową ma przedsiębiorstwo, które wyemitowało akcje,
 - (ii) w przypadku instrumentów finansowych, do których tytuł prawny jest potwierdzony wpisem w rejestrze lub na rachunku utrzymywanym przez pośrednika lub w jego imieniu („zdematerializowany papier wartościowy”), państwo członkowskie, w jakim utrzymywany jest rejestr, w którym dokonano tych wpisów, lub rachunek, na który dokonano tych wpisów,
 - (iii) w przypadku środków pieniężnych na rachunkach w instytucji kredytowej – państwo członkowskie wskazane w numerze IBAN danego rachunku, a w przypadku środków pieniężnych na rachunkach w instytucji kredytowej niemającej numeru IBAN – państwo członkowskie, w którym mieści się centralna administracja instytucji kredytowej prowadzącej rachunek, a jeżeli rachunek prowadzi filia, agencja czy inna placówka – państwo członkowskie, w którym ta filia, agencja czy inna placówka się mieści;
 - (iv) w przypadku przedmiotów oraz praw, co do których własność lub tytuł prawny wpisywany jest do publicznego rejestru innego niż określony w ppkt (i) – państwo członkowskie, którego kompetencjom podlega prowadzenie tego rejestru,
 - (v) w przypadku patentów europejskich – państwo członkowskie, względem którego patent został udzielony,
 - (vi) w przypadku praw autorskich i praw pokrewnych – państwo członkowskie, na którego terytorium właściciel takich praw ma miejsce zwykłego pobytu lub siedzibę statutową,

(vii) w przypadku przedmiotów materialnych innych niż określone w ppkt (i)–(iv) – państwo członkowskie, na którego terytorium dany przedmiot się znajduje,

(viii) w przypadku roszczeń przeciwko osobie trzeciej innych niż roszczenia dotyczące majątku określonego w ppkt (iii) – państwo członkowskie, na którego terytorium osoba trzecia zobowiązana do ich zaspokojenia ma główny ośrodek swojej podstawowej działalności w rozumieniu art. 3 ust. 1;

- (10) „oddział” oznacza każde miejsce działalności, w którym dłużnik wykonuje lub w ostatnich trzech miesiącach przed wnioskiem o wszczęcie głównego postępowania upadłościowego wykonywał za pomocą zasobów ludzkich i majątkowych działalność gospodarczą niemającą charakteru tymczasowego;
- (11) „wierzyciele miejscowi” oznaczają wierzycieli, których roszczenia przeciwko dłużnikowi są spowodowane lub powstały w związku z działalnością oddziału znajdującego się w państwie członkowskim innym niż państwo mieszczące główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika;
- (12) „grupa przedsiębiorstw” oznacza jednostkę dominującą i jej wszystkie jednostki zależne;
- (13) „jednostka dominująca” oznacza jednostkę, która bezpośrednio albo pośrednio kontroluje co najmniej jedną jednostkę zależną. Uznaje się, że jednostka sporządzająca skonsolidowane sprawozdanie finansowe zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylającą dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG jest jednostką dominującą.

Artykuł 3

Jurysdykcja międzynarodowa

- 1. Sądy państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika, są właściwe do wszczęcia postępowania upadłościowego („postępowanie główne”). Głównym ośrodkiem podstawowej działalności jest miejsce, z którego dłużnik regularnie administruje swoją działalnością oraz które jest możliwe do zweryfikowania dla osób trzecich.**

W przypadku przedsiębiorstw i osób prawnych domniemywa się wobec braku dowodu przeciwnego, że głównym ośrodkiem ich podstawowej działalności jest miejsce siedziby statutowej. Domniemanie takie ma zastosowanie tylko wtedy, gdy siedziba statutowa nie została przeniesiona do innego państwa członkowskiego w okresie trzech miesięcy poprzedzających wniosek o wszczęcie postępowania upadłościowego.

W przypadku osoby fizycznej prowadzącej niezależną działalność gospodarczą lub zawodową domniemywa się wobec braku dowodu przeciwnego, że głównym ośrodkiem jej podstawowej działalności jest główne miejsce prowadzenia tej działalności. Domniemanie takie ma zastosowanie tylko wtedy, gdy osoba fizyczna nie przeniosła swojego głównego miejsca prowadzenia działalności do innego państwa członkowskiego w okresie trzech miesięcy poprzedzających wniosek o wszczęcie postępowania upadłościowego.

W przypadku każdej innej osoby fizycznej domniemywa się, wobec braku dowodu przeciwnego, że głównym ośrodkiem jej podstawowej działalności jest miejsce zwykłego pobytu. Domniemanie takie ma zastosowanie tylko wtedy, gdy miejsce zwykłego pobytu nie zostało przeniesione do innego państwa członkowskiego w okresie sześciu miesięcy poprzedzających wniosek o wszczęcie postępowania upadłościowego.

2. Jeżeli dłużnik ma główny ośrodek swojej podstawowej działalności na terytorium państwa członkowskiego, sądy innego państwa członkowskiego są uprawnione do wszczęcia postępowania upadłościowego tylko wtedy, gdy dłużnik ma na jego terytorium swój oddział. Skutki tego postępowania są ograniczone do majątku dłużnika znajdującego się na terytorium tego ostatniego państwa członkowskiego.
3. **W przypadku wszczęcia postępowania upadłościowego zgodnie z ust. 1 każde postępowanie wszczęte później zgodnie z ust. 2 jest postępowaniem wtórnym.**
4. **Uboczne postępowanie upadłościowe, o którym mowa w ust. 2, można wszcząć przed wszczęciem głównego postępowania upadłościowego, o którym mowa w ust. 1, jedynie w następujących przypadkach:**
- a) jeżeli wszczęcie postępowania upadłościowego zgodnie z ust. 1 jest niemożliwe ze względu na wymagania przewidziane w prawie państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika; lub
 - b) jeżeli o wszczęcie ubocznego postępowania upadłościowego wnosi:
 - (i) wierzyciel, którego roszczenia są spowodowane lub powstały w związku z działalnością oddziału znajdującego się w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym wnosi się o wszczęcie postępowania ubocznego; lub
 - (ii) organ publiczny, który w myśl prawa państwa członkowskiego mieszczącego na swoim terytorium oddział ma prawo wnosić o wszczęcie postępowania upadłościowego.

W przypadku wszczęcia głównego postępowania upadłościowego postępowanie uboczne staje się postępowaniem wtórnym.

Artykuł 4

Sprawdzenie właściwości

- 1. Sąd, do którego wpłynął wniosek o wszczęcie postępowania upadłościowego, sprawdza z urzędu, czy posiada właściwość zgodnie z art. 3. W orzeczeniu o wszczęciu postępowania upadłościowego określa się, na jakich podstawach opiera się właściwość sądu, a w szczególności, czy opiera się na art. 3 ust. 1 czy na art. 3 ust. 2.**
- 2. Niezależnie od ust. 1, jeżeli postępowanie upadłościowe wszczyna się zgodnie z prawem krajowym bez orzeczenia sądu, to wtedy zadanie sprawdzenia, czy państwo członkowskie, w którym zawisł wniosek o wszczęcie postępowania, posiada właściwość zgodnie z art. 3, państwa członkowskie mogą powierzyć zarządcy powołanemu w takim postępowaniu. Jeżeli wspomniane państwo członkowskie ma właściwość, zarządca w postępowaniu upadłościowym określa w orzeczeniu o wszczęciu postępowania, na jakich podstawach opiera się ta właściwość, a w szczególności, czy opiera się na art. 3 ust. 1 czy na art. 3 ust. 2.**

Artykuł 5

Sądowa kontrola orzeczenia o wszczęciu postępowania głównego

- 1. Dłużnik lub dowolny wierzyciel może zaskarżyć przed sądem orzeczenie o wszczęciu postępowania głównego, powołując się na właściwość międzypaństwową.**
- 2. Orzeczenie o wszczęciu postępowania głównego może zostać zaskarżone przez strony inne niż określone w ust. 1 lub z powodów innych niż brak właściwości, jeżeli tak przewiduje prawo krajowe.**

Artykuł 6

Właściwość w przypadku pozwów, które wynikają bezpośrednio z postępowania upadłościowego i są z nim ściśle powiązane

- 1. Sądy państwa członkowskiego, na którego terytorium wszczęto zgodnie z art. 3 postępowanie upadłościowe, są właściwe do rozpatrywania każdego pozwu, który bezpośrednio wynika z tego postępowania i jest z nim ściśle powiązany, takiego jak pozew o stwierdzenie bezskuteczności czynności niewypłacalnego.**
- 2. Jeżeli pozew, o którym mowa w ust. 1, wiąże się z pozwem w sprawach cywilnych i handlowych wniesionym przeciwko temu samemu pozwanemu, zarządca w postępowaniu upadłościowym może wnieść oba pozwy do sądów państwa członkowskiego, na którego terytorium pozwany ma miejsce zamieszkania lub – jeżeli pozew wniesiono przeciwko kilku pozwanym – do sądów państwa członkowskiego, na którego terytorium którykolwiek z nich ma miejsce zamieszkania, pod warunkiem że sądy te mają właściwość na podstawie przepisów rozporządzenia (UE) nr 1215/2012. To samo dotyczy dłużnika sprawującego zarząd własny, pod warunkiem że prawo krajowe pozwala mu wносить pozwy w charakterze reprezentanta masy upadłościowej.**
- 3. Do celów ust. 2 pozwy uznaje się za powiązane, jeżeli związek między nimi jest tak ścisły, że celowe jest ich łączne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie, tak by uniknąć ryzyka zapadnięcia sprzecznych orzeczeń w odrębnych postępowaniach.**

Prawo właściwe

1. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, dla postępowania upadłościowego i jego skutków właściwe jest prawo państwa członkowskiego, w którym zostaje wszczęte postępowanie, określanego dalej jako „państwo wszczęcia postępowania”.
2. Prawo państwa wszczęcia postępowania określa przesłanki wszczęcia postępowania upadłościowego, sposób jego prowadzenia i ukończenia. W szczególności określa ono:
 - a) dłużników, w stosunku do których może być prowadzone postępowanie upadłościowe;
 - b) mienie wchodzące w skład masy **upadłościowej** oraz sposób postępowania z mieniem nabytym przez dłużnika po wszczęciu postępowania;
 - c) uprawnienia dłużnika i [...] **zarządcy w postępowaniu upadłościowym**;
 - d) przesłanki skuteczności potrącenia;
 - e) skutki postępowania upadłościowego co do niewykonanych umów dłużnika;
 - f) **wpływ wszczęcia postępowania upadłościowego na środki dochodzenia praw przez poszczególnych wierzycieli, z wyłączeniem już toczących się postępowań**;

- g) jakie wierzytelności mogą być zgłoszone w postępowaniu **upadłościowym** oraz sposób postępowania z wierzytelnościami powstałymi po wszczęciu postępowania;
- h) zasady zgłaszania, weryfikacji i dopuszczalności roszczeń;
- i) podział środków uzyskanych z likwidacji majątku, kolejność zaspokojenia wierzytelności oraz prawa wierzycieli, którzy po wszczęciu postępowania upadłościowego zostali częściowo zaspokojeni na podstawie prawa rzeczowego lub wskutek potrącenia;
- j) przesłanki oraz skutki ukończenia postępowania upadłościowego, w szczególności w drodze układu;
- k) prawa wierzycieli po ukończeniu postępowania upadłościowego;
- l) kto ponosi koszty postępowania upadłościowego łącznie z poniesionymi wydatkami;
- m) **zasady dotyczące nieważności, zaskarżania lub względnej bezskuteczności czynności prawnych dokonanych ze szkodą dla ogółu wierzycieli.**

Artykuł [...] 8

Prawa rzeczowe osób trzecich

1. Wszczęcie postępowania upadłościowego nie narusza praw rzeczowych wierzycieli lub osób trzecich na materialnych lub niematerialnych, ruchomych lub nieruchomych składnikach majątku dłużnika – zarówno na określonych przedmiotach, jak i na zbiorze nieokreślonych przedmiotów o zmiennym składzie – które w chwili wszczęcia postępowania znajdują się na terytorium innego państwa członkowskiego.

2. Prawa określone w ust. 1 oznaczają w szczególności:
- a) prawo zbycia lub polecenia zbycia rzeczy w celu uzyskania zaspokojenia roszczenia z dochodów ze sprzedaży lub przychodów z tych rzeczy, w szczególności tytułem zastawu lub zastawu hipotecznego;
 - b) wyłączone prawo ściągania należności, w szczególności prawo gwarantowane przez prawo zastawu w odniesieniu do należności lub poprzez przewłaszczenie należności przez gwarancje;
 - c) prawo roszczenia do rzeczy i/lub wymóg przywrócenia do stanu poprzedniego przez każdego, kto je posiada lub z nich korzysta sprzecznie z życzeniem strony do tego uprawnionej;
 - d) prawo rzeczowe do korzystnego użytkowania rzeczy.
3. Prawo zapisane w rejestrze publicznym i wykonalne w stosunku do stron trzecich, na podstawie którego można uzyskać prawo rzeczowe w rozumieniu ust. 1, jest traktowane jako prawo rzeczowe.
4. Ustęp 1 nie narusza nieważności, zaskarżalności lub względnej bezskuteczności czynności prawnej zgodnie z art. [...] 7 ust. 2 lit. m).

Artykuł [...] 9

Potrącenie

1. Wszczęcie postępowania upadłościowego nie narusza uprawnienia wierzyciela do potrącenia swoich wierzytelności z wierzytelnościami dłużnika, jeżeli potrącenie jest dopuszczalne zgodnie z prawem właściwym dla wierzytelności niewypłacalnego dłużnika.
2. Ustęp 1 nie narusza nieważności, zaskarżalności lub względnej bezskuteczności czynności prawnej zgodnie z art. [...] 7 ust. 2 lit. m).

Artykuł [...] 10

Zastrzeżenie prawa własności

1. Wszczęcie postępowania upadłościowego przeciwko kupującemu przedmiot majątkowy nie narusza praw sprzedawcy z tytułu zastrzeżenia własności, jeżeli przedmiot ten w chwili wszczęcia postępowania znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego niż państwo wszczęcia postępowania.
2. Wszczęcie postępowania upadłościowego przeciwko sprzedawcy przedmiotu majątkowego po jego dostarczeniu nie uzasadnia rozwiązania lub wygaśnięcia umowy sprzedaży i nie stoi na przeszkodzie nabyciu własności przez kupującego, jeżeli przedmiot ten w chwili wszczęcia postępowania znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego niż państwo wszczęcia postępowania.
3. Ustępy 1 i 2 nie naruszają nieważności, zaskarżalności lub względnej bezskuteczności czynności prawnej zgodnie z art. [...] 7 ust. 2 lit. m).

Artykuł [...] 11

Umowa dotycząca nieruchomości

1. Skutki postępowania upadłościowego co do umowy uprawniającej do nabycia lub korzystania z nieruchomości podlegają wyłącznie prawu państwa członkowskiego, na którego terytorium jest położona ta nieruchomość.
2. **Sąd wszczynający główne postępowanie upadłościowe jest właściwy do wydania zgody na rozwiązanie lub zmianę umów, o których mowa w niniejszym artykule, jeżeli: a) prawo państwa członkowskiego mające zastosowanie do tych umów wymaga, by umowy te można było rozwiązać lub zmienić jedynie za zgodą sądu wszczynającego postępowanie upadłościowe, oraz b) w państwie tym nie wszczęto żadnego postępowania upadłościowego.**

Artykuł [...] 12

Systemy płatności oraz rynki finansowe

1. Bez uszczerbku dla art. [...] 8, skutki postępowania upadłościowego co do praw i obowiązków uczestników systemu płatności lub rozrachunku albo rynku finansowego podlegają wyłącznie prawu państwa członkowskiego właściwemu dla odpowiedniego systemu lub rynku.
2. Ustęp 1 nie narusza nieważności, zaskarżalności lub względnej bezskuteczności zapłaty lub operacji zgodnie z prawem właściwym dla odpowiedniego systemu płatności lub rynku finansowego.

Artykuł [...] 13

Umowa o pracę

1. Skutki postępowania upadłościowego co do umowy o pracę oraz stosunku pracy podlegają wyłącznie prawu państwa członkowskiego właściwemu dla umowy o pracę.
2. **Sądy państwa członkowskiego, w którym można byłoby wszcząć postępowanie wtórne, zachowują właściwość do wydania zgody na rozwiązanie lub zmianę umów, o których mowa w niniejszym artykule, nawet jeżeli w państwie tym nie wszczęto żadnego postępowania upadłościowego.**

To samo dotyczy organu, który na mocy prawa krajowego jest właściwy do wydania zgody na rozwiązanie lub zmianę umów, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł [...] 14

Skutki co do praw podlegających wpisowi do rejestru

Skutki postępowania upadłościowego co do praw dłużnika do nieruchomości oraz statku wodnego lub powietrznego, podlegających wpisowi do publicznego rejestru podlegają prawu państwa członkowskiego, którego kompetencjom podlega prowadzenie tego rejestru.

Artykuł [...] 15

Patenty europejskie o jednolitym skutku oraz wspólnotowe znaki towarowe

Do celów niniejszego rozporządzenia patent europejski o jednolitym skutku, wspólnotowy znak towarowy oraz każde inne podobne prawo ustanowione na podstawie przepisów Unii może zostać objęte wyłącznie postępowaniem, o którym mowa w art. 3 ust. 1.

Artykuł [...] 16

Czynności prawne z pokrzywdzeniem wierzycieli

Artykułu [...] 7 ust. 2 lit. m) nie stosuje się w wypadku, gdy osoba, która odniosła korzyść z czynności dokonanej z pokrzywdzeniem ogółu wierzycieli wykaże, że:

- czynność ta podlega prawu innego państwa członkowskiego niż państwa wszczęcia postępowania, i
- te przepisy prawne nie pozwalają żadnymi środkami zaskarżyć tego aktu w odnośnej sprawie.

Ochrona nabywców – stron trzecich

Jeżeli dłużnik w drodze odpłatnej czynności prawnej dokonanej po wszczęciu postępowania upadłościowego rozporządza:

- nieruchomością, lub
- statkiem lub samolotem zarejestrowanym w rejestrze publicznym; lub
- papierami wartościowymi, dla których istnienia wymagany jest wpis do rejestru określonego przepisami prawa,

skuteczność tej czynności prawnej podlega prawu państwa, na terytorium którego znajduje się nieruchomość lub którego kompetencjom podlega prowadzenie tego rejestru.

Wpływ postępowania upadłościowego na toczące się postępowania lub toczące się procedury arbitrażowe

Wpływ postępowania upadłościowego na postępowania sądowe lub procedury arbitrażowe, które toczą się względem przedmiotu lub prawa wchodzącego w skład masy upadłościowej, jest regulowany wyłącznie prawem państwa członkowskiego, w którym toczy się postępowanie lub w którym ma siedzibę organ polubowny.

ROZDZIAŁ II

UZNANIE POSTĘPOWAŃ UPADŁOŚCIOWYCH

Artykuł [...] 19

Zasada

1. Wszczęcie postępowania upadłościowego przez sąd państwa członkowskiego właściwy zgodnie z art. 3 podlega uznaniu we wszystkich pozostałych państwach członkowskich z chwilą, gdy orzeczenie stanie się skuteczne w państwie wszczęcia postępowania.

Zasadę tę stosuje się również w przypadku, gdy w stosunku do dłużnika ze względu na jego właściwości w innych państwach członkowskich nie może zostać wszczęte postępowanie upadłościowe.

2. Uznanie postępowania, określonego w art. 3 ust. 1 nie stoi na przeszkodzie wszczęciu przez sąd innego państwa członkowskiego postępowania, określonego w art. 3 ust. 2. W tym wypadku postępowanie wszczęte na podstawie art. 3 ust. 2 jest wtórnym postępowaniem upadłościowym w rozumieniu rozdziału III.

Artykuł [...] 20

Skutki uznawania umów

1. Wszczęcie postępowania, określonego w art. 3 ust. 1 wywołuje w każdym innym państwie członkowskim, bez potrzeby dopełnienia jakichkolwiek formalności, skutki, które wynikają z prawa państwa wszczęcia postępowania, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej oraz dopóki w tym innym państwie członkowskim nie zostanie wszczęte postępowanie, określone art. 3 ust. 2.
2. Skutki postępowania, określone w art. 3 ust. 2 nie mogą zostać podważone w innych państwach członkowskich. Jakiegokolwiek ograniczenie praw wierzycieli, w szczególności odroczenie płatności lub zwolnienie z długu wskutek postępowania wywiera skutek co do majątku znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego tylko w odniesieniu do wierzycieli, którzy wyrazili na to zgodę.

Uprawnienia [...] zarządcy w postępowaniu upadłościowym

1. **Zarządca w postępowaniu upadłościowym powołany przez sąd właściwy zgodnie z art. 3 ust. 1 może wykonywać na terytorium innego państwa członkowskiego wszystkie uprawnienia przysługujące mu na podstawie prawa państwa wszczęcia postępowania, o ile w tym innym państwie członkowskim nie zostało wszczęte żadne inne postępowanie upadłościowe lub nie został zastosowany – wskutek wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego – przeciwny temu środek zabezpieczający. Z zastrzeżeniem art. [...] 8 i [...] 10 może on w szczególności usuwać majątek dłużnika z terytorium państwa członkowskiego, w którym majątek ten się znajduje.**
2. **Zarządca [...] w postępowaniu upadłościowym powołany przez sąd właściwy zgodnie z art. 3 ust. 2 może w każdym państwie członkowskim podnosić okoliczność, na drodze sądowej lub pozasądowej, że po wszczęciu postępowania upadłościowego rzecz ruchoma została usunięta z terytorium państwa wszczęcia postępowania na terytorium tego państwa członkowskiego. Ponadto jest on uprawniony do zaskarżania czynności prawnych stosownie do interesu wierzycieli.**
3. **Przy wykonywaniu swoich uprawnień [...] zarządca w postępowaniu upadłościowym jest zobowiązany do przestrzegania prawa państwa członkowskiego, na którego terytorium zamierza podejmować czynności, w szczególności zasad dotyczących sposobu likwidacji składników masy. Uprawnienia te nie mogą obejmować zastosowania środków przymusu – jeżeli sąd tego państwa członkowskiego nie wydał odnośnego nakazu – ani prawa do orzekania w postępowaniach sądowych lub sporach.**

Artykuł [...] 22

Dowód powołania [...] zarządcy w postępowaniu upadłościowym

Powołanie [...] zarządcy w postępowaniu upadłościowym potwierdza się poświadczonym odpisem orzeczenia, którym został on powołany albo innym zaświadczeniem wystawionym przez właściwy sąd.

Można zażądać tłumaczenia na język urzędowy lub na jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego, na którego terytorium zarządca zamierza podejmować czynności. Nie wymaga się żadnej legalizacji ani innych podobnych formalności.

Artykuł [...] 23

Obowiązek zwrotu zaspokojenia i zaliczenie otrzymanego zaspokojenia

1. Wierzyciel, który po wszczęciu postępowania upadłościowego, określony w art. 3 ust. 1 w jakikolwiek sposób, w szczególności w drodze postępowania egzekucyjnego, zostaje zaspokojony całkowicie lub częściowo z przedmiotu należącego do masy znajdującego się w innym państwie członkowskim, jest zobowiązany, z zastrzeżeniem **art. [...] 8 i [...] 10** do zwrotu [...] zarządcy w postępowaniu upadłościowym otrzymanego zaspokojenia.
2. Dla zapewnienia równego traktowania wierzycieli, wierzyciel, którego wierzytelność została częściowo zaspokojona w postępowaniu upadłościowym, może wziąć udział w podziale w ramach innego postępowania dopiero wówczas, gdy wierzyciele tej samej kategorii lub należący do tej samej grupy zostaną w tym postępowaniu zaspokojeni w takiej samej części.

Artykuł 24

Ustanowienie rejestrów upadłości

- 1. Państwa członkowskie ustanawiają i utrzymują na swoim terytorium co najmniej jeden rejestr, w którym ogłasza się informacje o postępowaniach upadłościowych („rejestry upadłości”). Informacje ogłasza się natychmiast po wszczęciu takiego postępowania.**
- 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są udostępniane publicznie pod warunkami określonymi w art. 27 i obejmują następujące dane („informacje obowiązkowe”):**
 - (a) datę wszczęcia postępowania upadłościowego;**
 - (b) sąd wszczynający postępowanie upadłościowe i numer referencyjny sprawy (jeżeli dotyczy);**
 - (c) typ wszczętego postępowania upadłościowego określony w załączniku A, a w odpowiednim przypadku także odnośny podtyp wszczętego postępowania zgodnie z prawem krajowym;**
 - (d) określenie, czy właściwość do wszczęcia postępowania opiera się na art. 3 ust. 1, na art. 3 ust. 2 czy na art. 3 ust. 4;**
 - (e) jeżeli dłużnik jest przedsiębiorstwem lub osobą prawną – nazwę, numer wpisu do ewidencji, siedzibę statutową oraz adres pocztowy (jeżeli inny niż adres siedziby);**
 - (f) jeżeli dłużnik jest osobą fizyczną, niezależnie od tego, czy prowadzi niezależną działalność gospodarczą lub zawodową czy nie – imię i nazwisko, numer wpisu do ewidencji (jeżeli dotyczy) oraz adres pocztowy, a gdy adres jest zastrzeżony – datę i miejsce urodzenia;**
 - (g) nazwę/imię i nazwisko, adres pocztowy lub elektroniczny zarządcy powołanego w postępowaniu upadłościowym (jeżeli dotyczy);**

- (h) termin zgłaszania wierzytelności (jeżeli dotyczy) oraz odesłanie do zasad ustalania tego terminu;
- (i) datę zakończenia postępowania głównego (jeżeli dotyczy);
- (j) sąd i (jeżeli dotyczy) termin, w którym można zaskarżyć orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego zgodnie z art. 5, lub odesłanie do zasad ustalania tego terminu.

- 3. Ustęp 2 nie uniemożliwia państwom członkowskim zamieszczania dokumentów lub dodatkowych informacji w swoich rejestrach upadłości, na przykład informacji o związanych z upadłością zakazach pełnienia funkcji kierowniczych.
- 4. Państwa członkowskie nie muszą w rejestrach upadłości zamieszczać informacji, o których mowa w ust. 1, o osobach fizycznych nieprowadzących niezależnej działalności gospodarczej ani zawodowej, ani udostępniać tych informacji publicznie za pośrednictwem systemu wzajemnie połączonych rejestrów, jeżeli znani im wierzyciele zagraniczni są poinformowani zgodnie z art. 54 o danych określonych w ust. 2 lit. j).

Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości, o której mowa w ust. 4 akapit pierwszy, postępowanie upadłościowe nie wpływa na roszczenia wierzycieli zagranicznych, którzy nie otrzymali informacji określonych w akapicie pierwszym.

- 5. Ogłaszanie informacji w rejestrach na mocy niniejszego rozporządzenia nie ma innych skutków prawnych poza przewidzianymi w prawie krajowym i w art. 55 ust. 6.

Artykuł 25

Wzajemne połączenie rejestrów upadłości

- 1. Komisja ustanawia w drodze aktu wykonawczego zdecentralizowany system służący wzajemnemu połączeniu rejestrów upadłości. Na system ten będą się składać rejestry upadłości oraz europejski portal „e-Sprawiedliwość” pełniący rolę centralnego elektronicznego punktu dostępu publicznego do informacji w systemie. System będzie oferował funkcję wyszukiwania we wszystkich urzędowych językach instytucji Unii, by umożliwić dostęp do informacji obowiązkowych oraz wszelkich innych dokumentów i informacji zawartych w rejestrach upadłości, które państwa członkowskie postanowią udostępnić za pośrednictwem portalu „e-Sprawiedliwość”.**
- 2. W drodze aktu wykonawczego, zgodnie z procedurą określoną w art. 87, Komisja przyjmuje do dnia... [48 miesięcy po wejściu rozporządzenia w życie], co następuje:**
 - (a) specyfikację techniczną, w której określa metody komunikacji i wymiany informacji drogą elektroniczną w oparciu o ustanowioną specyfikację interfejsu dla systemu wzajemnie łączącego rejestry upadłości;**
 - (b) środki techniczne zapewniające minimalne normy bezpieczeństwa technologii informacyjnych w zakresie komunikacji i rozpowszechniania informacji w systemie wzajemnie łączącym rejestry upadłości;**
 - (c) minimalne kryteria wyszukiwania poprzez europejski portal „e-Sprawiedliwość” na podstawie informacji określonych w art. 24;**
 - (d) kryteria minimalne wyświetlania wyników takiego wyszukiwania na podstawie informacji określonych w art. 24;**
 - (e) tryb i techniczne warunki dostępności funkcji oferowanych przez system wzajemnego połączenia; oraz**
 - (f) glosariusz z podstawowym wyjaśnieniem krajowych postępowań upadłościowych wymienionych w załączniku A.**

Artykuł 26

Koszty ustanowienia i wzajemnego połączenia rejestrów upadłości

- 1. Ustanowienie, utrzymywanie i przyszły rozwój systemu wzajemnego połączenia między rejestrami upadłości finansuje się z budżetu ogólnego Unii.**
- 2. Każde państwo członkowskie ponosi koszt ustanowienia i takiego dostosowania swoich krajowych rejestrów upadłości, by były interoperacyjne z europejskim portalem „e-Sprawiedliwość”, oraz koszty zarządzania tymi rejestrami, ich prowadzenia i utrzymywania. Wymóg ten nie powoduje uszczerbku dla możliwości wystąpienia o dofinansowanie tych działań z programów finansowych Unii Europejskiej.**

Artykuł 27

Warunki dostępu do informacji poprzez system interpolacji

- 1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby informacje obowiązkowe określone w art. 24 ust. 2 lit. a) – j) były bezpłatnie dostępne poprzez system wzajemnie połączonych rejestrów upadłości.**
- 2. Niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia państwom członkowskim pobierania uzasadnionej opłaty za dostęp – poprzez system wzajemnie połączonych rejestrów upadłości – do dokumentów lub dodatkowych informacji określonych w art. 24 ust. 3.**
- 3. Dostęp do informacji obowiązkowych o osobach fizycznych, które nie prowadzą niezależnej działalności gospodarczej ani zawodowej, oraz o osobach fizycznych, które prowadzą niezależną działalność gospodarczą lub zawodową, w przypadku gdy postępowanie upadłościowe nie odnosi się do tej działalności, państwa członkowskie mogą uzależnić od dodatkowych kryteriów wyszukiwania dotyczących dłużnika, stanowiących uzupełnienie minimalnych kryteriów określonych w art. 25 ust. 2 lit. c).**

4. Państwa członkowskie mogą wymagać, by dostęp do informacji określonych w ust. 3 zależał od wystąpienia z wnioskiem do właściwego organu. Państwa członkowskie mogą uzależnić dostęp od weryfikacji, czy istnieje zasadna potrzeba dostępu do tych informacji. Wnioskodawca musi mieć możliwość złożenia elektronicznego wniosku o informacje za pomocą standardowego formularza przez portal „e-Sprawiedliwość”. Jeżeli istnieje warunek zasadnej potrzeby dostępu do informacji, wnioskodawca musi mieć prawo uzasadnić wniosek za pomocą elektronicznych kopii odnośnych dokumentów. Wnioskodawca otrzymuje odpowiedź właściwego organu w terminie trzech dni roboczych.

Wnioskodawca nie ma obowiązku przedstawiać tłumaczenia dokumentów uzasadniających jego wniosek ani pokrywać kosztów tłumaczenia, które właściwy organ może ponieść.

Artykuł [...] 28

Obwieszczenie w innym państwie członkowskim

1. Zarządca w postępowaniu upadłościowym lub dłużnik sprawujący zarząd własny wnoszą o to, by orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego oraz, w stosownym przypadku, orzeczenie o powołaniu zarządcy w tym postępowaniu zostały obwieszczone w każdym innym państwie członkowskim, w którym znajduje się oddział dłużnika, zgodnie z procedurami obwieszczania przewidzianymi w tym państwie członkowskim. W obwieszczeniu podaje się w stosownym przypadku, kto został powołany na zarządcę w postępowaniu upadłościowym oraz czy właściwość sądu wynika z art. 3 ust. 1 czy też z art. 3 ust. 2.
2. Zarządca w postępowaniu upadłościowym lub dłużnik sprawujący zarząd własny mogą wnieść o to, by informacje określone w ust. 1 zostały ogłoszone w każdym innym państwie członkowskim, w którym zdaniem tego zarządcy lub dłużnika jest to konieczne, zgodnie z procedurami obwieszczania przewidzianymi w tym państwie.

Artykuł [...] 29

Wpis do rejestrów publicznych innego państwa członkowskiego

- 1. Jeżeli prawo państwa członkowskiego, w którym znajduje się oddział dłużnika wpisany do publicznego rejestru tego państwa członkowskiego lub w którym znajduje się należąca do dłużnika nieruchomość, wymaga, by informacje o wszczęciu postępowania upadłościowego określone w art. 28 zostały ogłoszone w księdze wieczystej, rejestrze handlowym lub innym rejestrze publicznym, zarządca w postępowaniu upadłościowym lub dłużnik sprawujący zarząd własny przedsiębiorą wszelkie konieczne środki, by zapewnić dokonanie takiego wpisu.**
- 2. Zarządca w postępowaniu upadłościowym lub dłużnik sprawujący zarząd własny mogą wnieść o taki wpis w każdym innym państwie członkowskim, pod warunkiem że wpis jest dozwolony prawem państwa członkowskiego, w którym prowadzony jest dany rejestr.**

Artykuł [...] 30

Koszty

Koszty obwieszczenia oraz wpisu przewidzianego w art. [...] 28 i [...] 29 uznaje się za wydatki i koszty postępowania.

Artykuł [...] 31

Świadczenie do rąk dłużnika

1. Kto w państwie członkowskim spełnia świadczenie do rąk dłużnika, przeciwko któremu w innym państwie członkowskim zostało wszczęte postępowanie upadłościowe, chociaż powinien był spełnić świadczenie do rąk [...] **zarządcy w tym postępowaniu**, zostaje zwolniony ze zobowiązania, jeżeli nie wiedział o wszczęciu postępowania.
2. Jeżeli spełnienie świadczenia nastąpiło przed obwieszczeniem przewidzianym w art. [...] **28**, domniemuje się do chwili przeprowadzenia dowodu przeciwnego, że spełniający świadczenie nie wiedział o wszczęciu postępowania upadłościowego; jeżeli spełnienie świadczenia nastąpiło po obwieszczeniu przewidzianym w art. 28, domniemuje się do chwili przeprowadzenia dowodu przeciwnego, że spełniający świadczenie wiedział o wszczęciu postępowania.

Artykuł [...] 32

Uznanie i wykonalność innych orzeczeń

1. **Orzeczenia w przedmiocie toku i zakończenia postępowania upadłościowego wydane przez sąd, którego orzeczenie o wszczęciu postępowania zostaje uznane na podstawie art. [...] 19, oraz układ zatwierdzony przez taki sąd zostają również uznane bez żadnych dalszych formalności. Orzeczenia te zostają wykonane na podstawie art. 39–57, z wyłączeniem art. 45 i 46 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012.**

Akapit pierwszy ma zastosowanie również do orzeczeń, które wynikają bezpośrednio z postępowania upadłościowego i są z nim ściśle powiązane, nawet jeżeli zostały wydane przez inny sąd.

Akapit pierwszy ma zastosowanie również do orzeczeń w sprawie zastosowania środków zabezpieczających, podjętych po złożeniu wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego lub w związku z nim.

- 2. Uznawanie i wykonywanie innych orzeczeń niż wymienione w ust. 1 reguluje rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, jeżeli rozporządzenie to ma zastosowanie.**

Artykuł [...] 33

Porządek publiczny

Każde państwo członkowskie może odmówić uznania postępowania upadłościowego wszczętego w innym państwie członkowskim albo wykonania wydanego w jego toku orzeczenia, o ile uznanie to lub wykonanie prowadziłyby do rezultatu, który pozostaje w oczywistej sprzeczności z jego porządkiem publicznym, w szczególności z jego podstawowymi zasadami lub konstytucyjnie zagwarantowanymi prawami i wolnościami jednostki.

ROZDZIAŁ III

WTÓRNE POSTĘPOWANIE UPADŁOŚCIOWE

Artykuł [...] 34

Wszczęcie postępowania

Jeżeli postępowanie główne zostało wszczęte przez sąd jednego państwa członkowskiego i uznane w innym państwie członkowskim, sąd innego państwa członkowskiego właściwy zgodnie z art. 3 ust. 2 może wszcząć wtórne postępowanie upadłościowe zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym rozdziale. Jeżeli warunkiem wszczęcia postępowania głównego była upadłość dłużnika, upadłości jego nie sprawdza się już ponownie w państwie członkowskim, w którym może zostać wszczęte postępowanie wtórne. Skutki postępowania wtórnego ograniczają się do majątku dłużnika znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego, w którym wszczęto to postępowanie.

Prawo właściwe

Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, wtórne postępowanie upadłościowe podlega prawu państwa członkowskiego, na terytorium którego zostało wszczęte.

Artykuł 36

Prawo do wydania promesy w celu uniknięcia postępowania wtórnego

1. Aby uniknąć wszczęcia postępowania wtórnego, zarządca w głównym postępowaniu upadłościowym może wydać w przedmiocie majątku znajdującego się w państwie członkowskim, w którym mogłoby zostać wszczęte postępowanie wtórne, jednostronne przyrzeczenie („promesę”), że dokonując podziału tego majątku lub funduszków uzyskanych z jego likwidacji, będzie przestrzegać zasad podziału i kolejności zaspokajania wynikających z prawa krajowego, które przysługiwałyby wierzycielom, gdyby w tym państwie członkowskim wszczęto postępowanie wtórne. W promesie określa się jej przesłanki faktyczne, zwłaszcza przesłanki co do wartości majątku znajdującego się w odnośnym państwie członkowskim, oraz dostępne sposoby likwidacji tego majątku.
2. Jeżeli zgodnie z niniejszym artykułem została wydana promesa, to prawem mającym zastosowanie do podziału funduszków uzyskanych z likwidacji masy określonych w ust. 1, do hierarchizacji roszczeń wierzycieli i do praw wierzycieli względem majątku określonego w ust. 1 jest prawo państwa członkowskiego, w którym mogłoby zostać wszczęte postępowanie wtórne. Czasowym punktem odniesienia przy ustalaniu majątku, o którym mowa w ust. 1, jest moment wydania promesy.

3. Promesę wydaje się w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym mogłoby zostać wszczęte postępowanie wtórne, lub – jeżeli w tym państwie członkowskim jest kilka języków urzędowych – w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca, w którym mogłoby zostać wszczęte postępowanie wtórne.
4. Promesę wydaje się w formie pisemnej. Promesa musi spełniać inne ewentualne wymogi formalne i ewentualne wymogi dotyczące zatwierdzenia podziału funduszków obowiązujące w państwie, w którym wszczęto postępowanie główne.
5. Promesa jest zatwierdzana przez znanych wierzycieli miejscowych. Zasady dotyczące większości kwalifikowanej oraz głosowania mające zastosowanie do przyjmowania planów restrukturyzacji zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym mogłoby zostać wszczęte postępowanie wtórne, mają zastosowanie także do zatwierdzania promesy. Jeżeli zezwala na to prawo krajowe, wierzyciele powinni mieć możliwość uczestniczenia w głosowaniu za pomocą środków zdalnej komunikacji. Zarządca w postępowaniu upadłościowym informuje znanych sobie wierzycieli miejscowych o promesie, zasadach i trybie jej zatwierdzania oraz o zatwierdzeniu lub odrzuceniu promesy.
6. Promesa udzielona i zatwierdzona zgodnie z niniejszym artykułem ma moc wiążącą względem masy upadłościowej. Jeżeli wszczęto postępowanie wtórne zgodnie z art. 37 i 38, zarządca w głównym postępowaniu upadłościowym przekazuje zarządcy we wtórnym postępowaniu upadłościowym wszelkie przedmioty, które usunął z terytorium tego państwa członkowskiego po wydaniu promesy, a jeżeli przedmioty te uległy już likwidacji – przekazuje uzyskane z nich fundusze.

7. Jeżeli zarządca w postępowaniu upadłościowym wydał promesę, to o planowanym podziale informuje wierzycieli miejscowych przed podziałem majątku i funduszków, o których mowa w ust. 1. Jeżeli informacja ta nie jest zgodna z treścią promesy lub z mającym zastosowanie prawem, każdy wierzyciel miejscowy może zaskarżyć taki podział przed sądem państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie główne, w celu osiągnięcia podziału zgodnego z treścią promesy lub z mającym zastosowanie prawem. Jeżeli doszło do takiego zaskarżenia, podział nie następuje, dopóki sąd nie orzeknie w sprawie zaskarżenia.
8. Wierzyciele miejscowi mogą występować do sądów państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie główne, z żądaniem, by zarządca w głównym postępowaniu upadłościowym przedsięwziął wszelkie właściwe środki służące wypełnieniu treści promesy przewidziane w prawie państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie główne.
9. Wierzyciele miejscowi mogą też występować do sądów państwa członkowskiego, w którym wszczęto by postępowanie wtórne, z żądaniem, by sąd przedsięwziął wszelkie właściwe środki tymczasowe lub zabezpieczające służące wypełnieniu treści promesy przez zarządcę w postępowaniu upadłościowym.
10. Zarządca w postępowaniu upadłościowym odpowiada za szkody wyrządzone wierzycielom miejscowym wskutek niedotrzymania obowiązków i wymogów określonych w niniejszym artykule.
11. Do celów niniejszego artykułu organ ustanowiony w państwie członkowskim, w którym mogłoby zostać wszczęte postępowanie wtórne, i zobowiązany na mocy dyrektywy 2008/94/WE do zagwarantowania zapłaty niezaspokojonych roszczeń pracowniczych wynikających z umów o pracę lub stosunku pracy uznaje się za „wierzyciela miejscowego”, jeżeli tak przewiduje prawo krajowe.

Prawo do wystąpienia o wszczęcie postępowania wtórnego

- 1. O wszczęcie postępowania wtórnego może wystąpić:**
 - a) zarządca w głównym postępowaniu upadłościowym;**
 - b) każda inna osoba lub organ uprawniony do zgłoszenia wniosku zgodnie z prawem państwa członkowskiego, na którego terytorium wnosi się o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego.**
- 2. Jeżeli promesa nabrała mocy wiążącej zgodnie z art. 36, wniosek o wszczęcie postępowania wtórnego należy złożyć w terminie 30 dni od otrzymania powiadomienia o zatwierdzeniu promesy.**

Artykuł 38

Orzeczenie o wszczęciu postępowania wtórnego

- 1. Sąd, do którego wpłynął wniosek o wszczęcie postępowania wtórnego, niezwłocznie powiadamia o nim zarządcę w głównym postępowaniu upadłościowym lub dłużnika sprawującego zarząd własny oraz na jego wniosek zapewnia mu możliwość bycia wysłuchanym.**
- 2. W przypadku gdy zarządca w głównym postępowaniu upadłościowym udzielił promesy w myśl art. 36, sąd, o którym mowa w ust. 1, na wniosek tego zarządcy nie wszczyna postępowania wtórnego, jeżeli stwierdzi, że promesa ta odpowiednio chroni ogólne interesy wierzycieli miejscowych.**

3. W przypadku gdy przyznano tymczasowe wstrzymanie indywidualnego postępowania egzekucyjnego, aby umożliwić negocjacje między dłużnikiem a wierzycielami, sąd na wniosek zarządcy w postępowaniu upadłościowym lub na wniosek dłużnika sprawującego zarząd własny może wstrzymać wszczęcie postępowania wtórnego na okres nie dłuższy niż trzy miesiące, pod warunkiem że przedsięwzięto właściwe środki dla ochrony interesów wierzycieli miejscowych.

Sąd, o którym mowa w ust. 1, może orzec środki zabezpieczające, aby chronić interesy wierzycieli miejscowych, nakładając na zarządcę w postępowaniu upadłościowym lub dłużnika sprawującego zarząd własny zakaz usuwania lub zbywania majątku znajdującego się w państwie członkowskim, w którym mieści się oddział dłużnika, o ile nie następuje to w ramach podstawowej działalności gospodarczej. Sąd może także orzec inne środki, aby chronić interesy wierzycieli miejscowych w toku wstrzymania, o ile jest to zgodne z krajowymi przepisami postępowania cywilnego.

Wstrzymanie wszczęcia postępowania wtórnego zostaje uchylone przez sąd z urzędu lub na wniosek dowolnego wierzyciela, jeżeli w toku wstrzymania w wyniku negocjacji, o których mowa w akapicie pierwszym, zawarto porozumienie.

Wstrzymanie może zostać uchylone przez sąd z urzędu lub na wniosek dowolnego wierzyciela, jeżeli kontynuowanie wstrzymania godzi w prawa tego wierzyciela, w szczególności jeżeli negocjacje przerwano lub stało się oczywiste, że mało prawdopodobne jest ich zakończenie powodzeniem, lub jeżeli zarządca w postępowaniu upadłościowym lub dłużnik sprawujący zarząd własny naruszył zakaz zbywania majątku lub usuwania go z terytorium państwa członkowskiego, w którym mieści się jego oddział.

4. Na wniosek zarządcy w głównym postępowaniu upadłościowym sąd, o którym mowa w ust. 1, może wszcząć inny typ postępowania upadłościowego – określony w załączniku A – niż postępowanie pierwotnie postulowane, jeżeli spełnione są warunki przewidziane w prawie krajowym pozwalające wszcząć ten inny typ postępowania i jeżeli ten inny typ postępowania jest najodpowiedniejszy z punktu widzenia interesów wierzycieli miejscowych oraz spójności między głównym i wtórnym postępowaniem upadłościowym. Zastosowanie ma art. 34 zdanie drugie.

Artykuł 39

Sądowa kontrola orzeczenia o wszczęciu postępowania wtórnego

Orzeczenie o wszczęciu postępowania wtórnego zarządcy w głównym postępowaniu upadłościowym może zaskarżyć przed sądami państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie wtórne, pod zarzutem, że sąd nie dopełnił warunków i wymogów określonych w art. 38.

Artykuł [...] 40

Zaliczka na koszty postępowania

Jeżeli prawo państwa członkowskiego, w którym został zgłoszony wniosek o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego wymaga, aby majątek dłużnika był wystarczający dla pokrycia w całości lub w części kosztów postępowania, wówczas sąd, w którym zgłoszony został taki wniosek może żądać od wnioskodawcy złożenia zaliczki na koszty postępowania lub udzielenia odpowiedniego zabezpieczenia.

Artykuł 41

Współpraca i komunikacja między zarządcami w postępowaniu upadłościowym

- 1. Zarządca w głównym postępowaniu upadłościowym i zarządca lub zarządcy we wtórnym postępowaniu upadłościowym tego samego dłużnika współpracują ze sobą, o ile współpraca taka nie jest sprzeczna z przepisami mającymi zastosowanie do tych poszczególnych postępowań. Współpraca może przyjąć dowolną formę, w tym może polegać na zawarciu umów lub protokołów.**
- 2. W ramach współpracy, o której mowa w ust. 1, zarządcy w postępowaniach upadłościowych:**
 - (a) możliwie szybko przekazują sobie wszelkie informacje mogące mieć znaczenie w innym postępowaniu, w szczególności o postępie zgłaszania i sprawdzania wierzytelności oraz o wszelkich środkach służących naprawie lub restrukturyzacji dłużnika lub zakończeniu postępowania, pod warunkiem że podejmuje się odpowiednie kroki w celu ochrony informacji poufnych;**
 - (b) analizują możliwość restrukturyzacji dłużnika, a w razie takiej możliwości koordynują opracowanie i wykonanie planu restrukturyzacji;**
 - (c) koordynują zarządzanie likwidacją lub wykorzystaniem majątku i spraw dłużnika; zarządca we wtórnym postępowaniu upadłościowym zapewnia zarządcy w głównym postępowaniu upadłościowym wcześniej możliwość przedstawiania propozycji likwidacji lub wykorzystania majątku objętego postępowaniem wtórnym.**
- 3. Ustępy 1 i 2 stosuje się z odpowiednimi zmianami, gdy w głównym lub wtórnym postępowaniu upadłościowym lub w jednym z ubocznych postępowań upadłościowych tego samego dłużnika wszczętych w tym samym momencie dłużnik zachowuje zarząd swoim majątkiem.**

Artykuł 42

Współpraca i komunikacja między sądami

- 1. W celu łatwiejszej koordynacji głównego oraz ubocznego lub wtórnego postępowania upadłościowego tego samego dłużnika sąd, do którego wniesiono o wszczęcie postępowania upadłościowego lub który wszczął takie postępowanie, współpracuje z każdym innym sądem, do którego wniesiono o wszczęcie postępowania upadłościowego lub który wszczął takie postępowanie, o ile współpraca taka nie jest sprzeczna z przepisami mającymi zastosowanie do każdego z tych postępowań. W tym celu sądy mogą w stosownym przypadku wyznaczyć niezależną osobę lub niezależny organ do wykonania ich instrukcji, pod warunkiem że nie jest to sprzeczne z przepisami mającymi do nich zastosowanie.**
- 2. W ramach współpracy, o której mowa w ust. 1, sądy albo dowolna osoba lub dowolny organ wyznaczone do działania w ich imieniu, określone w ust. 1, mogą bezpośrednio komunikować się ze sobą lub bezpośrednio występować do siebie o informację lub o pomoc, pod warunkiem że w takiej komunikacji przestrzega się praw procesowych każdej ze stron postępowania i poufności informacji.**
- 3. Współpracę, o której mowa w ust. 1, można prowadzić w dowolny sposób, który sąd uzna za odpowiedni. Może ona w szczególności obejmować:**
 - (a) koordynację powoływania zarządców w postępowaniach upadłościowych;**
 - (b) przekazywanie informacji w dowolny sposób, który sąd uzna za odpowiedni;**
 - (c) koordynację zarządu i nadzoru nad majątkiem i sprawami dłużnika;**
 - (d) koordynację prowadzenia rozpraw;**
 - (e) w stosowanych przypadkach – koordynację zatwierdzania protokołów.**

Artykuł 43

Współpraca i komunikacja między zarządcami w postępowaniu upadłościowym a sądami

- 1. W celu łatwiejszej koordynacji głównego, ubocznego i wtórnego postępowania upadłościowego tego samego dłużnika:**
 - (a) zarządca w głównym postępowaniu upadłościowym współpracuje i komunikuje się z każdym sądem, do którego wniesiono o wszczęcie postępowania wtórnego lub który wszczął takie postępowanie,**
 - (b) zarządca w ubocznym lub wtórnym postępowaniu upadłościowym współpracuje i komunikuje się z sądem, do którego wniesiono o wszczęcie postępowania głównego lub który wszczął takie postępowanie, oraz**
 - (c) zarządca w ubocznym lub wtórnym postępowaniu upadłościowym współpracuje i komunikuje się z sądem, do którego wniesiono o wszczęcie innego postępowania ubocznego lub wtórnego lub który wszczął takie postępowanie,**

o ile w każdym przypadku taka współpraca i komunikacja nie są sprzeczne z przepisami mającymi zastosowanie do każdego z postępowań i nie powodują żadnego konfliktu interesów.
- 2. Współpracę, o której mowa w ust. 1, można prowadzić w każdy odpowiedni sposób, tak jak na przykład określono w art. 42 ust. 3.**

Artykuł 44

Koszty współpracy i komunikacji

Artykuły 42 i 43 nie mogą skutkować wzajemnym obciążaniem się przez sądy kosztami współpracy i komunikacji.

Artykuł [...] 45

Wykonywanie praw wierzycieli

1. Każdy wierzyciel może zgłosić swoją wierzytelność w postępowaniu głównym i w każdym postępowaniu wtórnym.
2. [...] **Zarządcy w postępowaniu** głównym i każdym postępowaniu wtórnym zgłaszają w innych postępowaniach wierzytelności zgłoszone już w postępowaniu, w którym zostali powołani, o ile jest to korzystne dla wierzycieli z postępowania, w którym zostali powołani i z zastrzeżeniem prawa tych wierzycieli do sprzeciwienia się zgłoszeniu albo jego cofnięcia, o ile jest ono przewidziane we właściwych przepisach.
3. [...] **Zarządca w** głównym lub wtórnym **postępowaniu upadłościowym** jest uprawniony do uczestnictwa w innym postępowaniu upadłościowym na prawach wierzyciela, w szczególności poprzez udział w zgromadzeniu wierzycieli.

Wstrzymanie procesu likwidacji masy upadłościowej

1. Sąd, który wszczął wtórne postępowanie upadłościowe wstrzymuje na wniosek [...] **zarządcy** w postępowaniu głównym całkowicie lub częściowo [...] **likwidację majątku**; może jednak zażądać w tym przypadku od [...] **zarządcy** w postępowaniu głównym podjęcia wszelkich stosownych kroków dla zapewnienia ochrony interesów wierzycieli z postępowania wtórnego jak również poszczególnych grup wierzycieli. Wniosek [...] **zarządcy** w **postępowaniu upadłościowym** może nie zostać uwzględniony jedynie w przypadku, gdy wstrzymanie w sposób oczywisty nie leży w interesie wierzycieli z postępowania głównego. Takie wstrzymanie [...] **likwidacji majątku** może zostać zarządzone na okres nieprzekraczający trzech miesięcy. Może ono zostać przedłużone lub ponownie zarządzone każdorazowo na ten sam okres.
2. Sąd określony w ust. 1 uchyla wstrzymanie [...] **likwidacji majątku** w następujących przypadkach:
 - na wniosek [...] **zarządcy** w postępowaniu głównym,
 - z urzędu, na wniosek wierzyciela lub na wniosek [...] **zarządcy** w postępowaniu wtórnym, jeżeli okaże się, że środek ten nie jest już uzasadniony, w szczególności interesem wierzycieli z postępowania głównego lub wtórnego.

Uprawnienie zarządcy w postępowaniu upadłościowym do proponowania planów restrukturyzacji

- 1. Jeżeli prawo państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie wtórne, pozwala zakończyć to postępowanie bez likwidacji – w drodze planu naprawczego, układu albo w inny porównywalny sposób, zarządca w głównym postępowaniu upadłościowym jest uprawniony, by samodzielnie zaproponować taki sposób zgodnie z procedurą tego państwa członkowskiego.**
- 2. Jakikolwiek ograniczenie praw wierzycieli – jak przykładowo odroczenie płatności lub umorzenie długu – wynikające z zaproponowanego w postępowaniu wtórnym sposobu, o którym mowa w ust. 1, może jedynie wówczas mieć skutki względem nieobjętego tym postępowaniem majątku dłużnika, gdy zgodę wyrażą wszyscy zainteresowani wierzyciele.**

Artykuł 48

Skutki zakończenia postępowania upadłościowego

- 1. Bez uszczerbku dla art. 49, zakończenie postępowania upadłościowego nie stanowi przeszkody dla kontynuacji innych postępowań upadłościowych tego samego dłużnika, które w tym czasie są nadal w toku.**
- 2. Jeżeli postępowanie upadłościowe osoby prawnej lub przedsiębiorstwa w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba tej osoby lub tego przedsiębiorstwa, skutkowałoby rozwiązaniem tej osoby prawnej lub tego przedsiębiorstwa, to osoba ta lub przedsiębiorstwo to nie przestają istnieć, dopóki wszelkie inne postępowania upadłościowe tego samego dłużnika nie zostaną zakończone lub dopóki zarządca lub zarządcy w takich postępowaniach nie wydadzą zgody na ich rozwiązanie.**

Artykuł [...] 49

Nadwyżka we wtórnym postępowaniu upadłościowym

Jeżeli po likwidacji masy we wtórnym postępowaniu upadłościowym mogą zostać zaspokojone wszystkie ustalone w tym postępowaniu wierzytelności, [...] **zarządca** powołany w tym postępowaniu przekazuje niezwłocznie pozostałą nadwyżkę [...] **zarządcy** w postępowaniu głównym.

Artykuł [...] 50

Późniejsze wszczęcie postępowania głównego

W razie wszczęcia postępowania, określonego w art. 3 ust. 1 po wszczęciu w innym państwie członkowskim postępowania, określonego w art. 3 ust. 2, art. [...] **41, 45–47 i art. 49** stosuje się do postępowania wszczętego wcześniej, jeżeli jest to możliwe ze względu na stan zaawansowania tego postępowania.

Artykuł [...] 51

Przekształcenie postępowania wtórnego

1. **Na wniosek zarządcy w głównym postępowaniu upadłościowym sąd państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie wtórne, może nakazać przekształcenie postępowania wtórnego w inny typ postępowania upadłościowego – określony w załączniku A – jeżeli spełnione są warunki pozwalające w świetle prawa krajowego wszcząć ten inny typ postępowania oraz jeżeli ten inny typ postępowania jest najodpowiedniejszy dla uwzględnienia interesów wierzycieli miejscowych i dla spójności między głównym i wtórnym postępowaniem upadłościowym.**
2. **Rozpatrując wniosek, sąd może zasięgać informacji u zarządców występujących w obu postępowaniach upadłościowych.**

Artykuł [...] 52

Środki zabezpieczające

Jeżeli sąd państwa członkowskiego właściwy na podstawie art. 3 ust. 1 powoła tymczasowego zarządcę dla zabezpieczenia majątku dłużnika, to w celu zabezpieczenia i zachowania majątku dłużnika znajdującego się w innym państwie członkowskim zarządca ten jest uprawniony do występowania o zastosowanie każdego środka, który w prawie tego państwa przewidziany jest w okresie pomiędzy złożeniem wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego a jego wszczęciem.

ROZDZIAŁ IV

ZAWIADOMIENIE WIERZycIELI I ZGŁASZANIE ICH WIERZYTELNOŚCI

Artykuł [...] 53

Prawo do wnoszenia roszczeń

Każdy wierzyciel, którego miejsce zwykłego pobytu, miejsce zamieszkania lub siedziba statutowa znajdują się w innym państwie członkowskim niż państwo wszczęcia postępowania, w tym organ podatkowy i instytucja ubezpieczenia społecznego państwa członkowskiego („wierzyciel zagraniczny”), może zgłosić wierzytelności w postępowaniu upadłościowym za pomocą dowolnego środka łączności dozwolonego prawem państwa wszczęcia postępowania. Samo zgłoszenie wierzytelności nie wymaga zastępstwa przez adwokata ani przez innego prawnika.

Obowiązek zawiadomienia wierzycieli

1. Niezwłocznie po wszczęciu postępowania upadłościowego w państwie członkowskim, właściwy sąd tego państwa lub powołany przez ten sąd [...] **zarządca w postępowaniu upadłościowym** powiadamiają znanych wierzycieli, których miejsce zwykłego pobytu, miejsce zamieszkania lub siedziba statutowa znajdują się w innych państwach członkowskich.
2. Powiadomienie następuje poprzez indywidualne przesłanie zawiadomienia, informującego w szczególności o terminach, których należy przestrzegać, skutkach ich niedochowania, organach lub instytucjach właściwych do przyjmowania zgłoszeń wierzytelności oraz innych przewidzianych czynnościach. W zawiadomieniu należy także poinformować, czy wierzyciele uprzywilejowani lub których wierzytelności są zabezpieczone rzeczowo muszą zgłosić swoje wierzytelności. **Powiadomienie zawiera między innymi kopię standardowego formularza służącego do zgłaszania wierzytelności, o którym mowa w art. 55, lub informacje o miejscu, z którego formularz ten można pobrać.**
3. Informacje, o których mowa w niniejszym artykule, podaje się w formie standardowego formularza powiadomienia, który należy ustanowić zgodnie z art. 88. Formularz zostaje opublikowany na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość” pod tytułem „Powiadomienie o postępowaniu upadłościowym” we wszystkich urzędowych językach instytucji Unii. Przekazywany jest w języku urzędowym państwa wszczęcia postępowania lub – jeżeli w tym państwie członkowskim jest kilka języków urzędowych – w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca wszczęcia postępowania albo w innym języku, który państwo to wskazało zgodnie z art. 55 ust. 5 jako język akceptowany, jeżeli można zakładać, że język ten jest dla wierzycieli zagranicznych łatwiejszy do zrozumienia.
4. W postępowaniu upadłościowym osoby fizycznej, która nie prowadzi niezależnej działalności gospodarczej ani zawodowej, nie ma obowiązku stosowania standardowego formularza, o którym mowa w niniejszym artykule, pod warunkiem że wierzyciele nie muszą zgłaszać swoich wierzytelności, po to by zostały one uwzględnione w postępowaniu.

Procedura zgłaszania wierzytelności

- 1. Każdy wierzyciel zagraniczny może zgłosić swoją wierzytelność, korzystając ze standardowego formularza zgłoszeniowego ustanowionego zgodnie z art. 88. Tytuł formularza brzmi „Zgłoszenie wierzytelności” we wszystkich urzędowych językach instytucji Unii.**
- 2. Standardowy formularz zgłoszeniowy, o którym mowa w ust. 1, obejmuje następujące dane:**
 - (a) imię i nazwisko, adres pocztowy, adres elektroniczny (jeżeli dotyczy), osobisty numer identyfikacyjny (jeżeli dotyczy) oraz dane rachunku bankowego wierzyciela, o którym mowa w ust. 1;**
 - b) kwotę wierzytelności z wyszczególnieniem kwoty głównej i (jeżeli dotyczy) odsetek, datę powstania wierzytelności oraz datę, z którą stały się wymagalne (jeżeli inna);**
 - c) jeżeli występuje się o zapłatę odsetek – stopę oprocentowania, charakter odsetek (ustawowe czy umowne), okres, za który się ich dochodzi, oraz ich skapitalizowaną kwotę;**
 - d) jeżeli występuje się o zwrot kosztów dochodzenia wierzytelności poniesionych przed wszczęciem postępowania – kwotę i informacje o tych kosztach;**
 - e) rodzaj wierzytelności;**
 - f) informację, czy wierzyciel powołuje się na uprzywilejowany status, oraz podstawę powoływania się na taki status;**

- g) informację, czy wierzyciel powołuje się na zabezpieczenie rzeczowe lub zastrzeżenie własności przywiązane do wierzytelności, a jeżeli tak – wskazanie mienia stanowiącego przedmiot zabezpieczenia, na które wierzyciel się powołuje, datę ustanowienia zabezpieczenia oraz jeżeli zabezpieczenie podlegało rejestracji – numer rejestracji; oraz
- h) informację, czy wierzyciel wnosi o potrącenie wzajemnych wierzytelności, a jeżeli tak – kwoty tych wzajemnych wierzytelności na dzień wszczęcia postępowania upadłościowego, daty ich powstania oraz dochodzoną kwotę pozostałą po potrąceniu.

Standardowemu formularzowi zgłoszeniowemu towarzyszą kopie ewentualnych dokumentów potwierdzających.

- 3. Standardowy formularz zgłoszeniowy zawiera pouczenie, że podawanie danych rachunku bankowego wierzyciela i osobistego numeru identyfikacyjnego, o których mowa w ust. 2 lit. a), nie jest obowiązkowe.
- 4. Jeżeli wierzyciel zgłasza swoją wierzytelność nie na standardowym formularzu, o którym mowa w ust. 1, ale w inny sposób, jego zgłoszenie musi zawierać informacje określone w ust. 2.
- 5. Wierzytelności można zgłaszać w dowolnym języku urzędowym Unii. Sąd, zarządca w postępowaniu upadłościowym lub dłużnik sprawujący zarząd własny mogą żądać od wierzyciela, by dostarczył tłumaczenie na język urzędowy państwa członkowskiego wszczęcia postępowania lub jeżeli w państwie tym jest więcej niż jeden język urzędowy – na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych miejsca, w którym wszczęto postępowanie upadłościowe, lub na inny język, który dane państwo członkowskie wskazało jako zaakceptowany. Każde państwo członkowskie podaje, czy do celów zgłaszania wierzytelności akceptuje jakikolwiek język urzędowy instytucji Unii inny niż jego własny.

6. Wierzytelności zgłasza się w terminie przewidzianym w prawie państwa członkowskiego wszczęcia postępowania upadłościowego. W przypadku wierzycieli zagranicznych termin ten nie może być krótszy niż 30 dni od dnia, w którym wszczęcie postępowania upadłościowego ogłoszono w rejestrze takich postępowań państwa członkowskiego wszczęcia. Jeżeli państwo członkowskie powołuje się na art. 24 ust. 4 okres ten nie powinien być krótszy niż 30 dni po poinformowaniu wierzyciela zgodnie z art. 54.
7. Jeżeli sąd, zarządca w postępowaniu upadłościowym lub dłużnik sprawujący zarząd własny ma zastrzeżenia co do wierzytelności zgłoszonej zgodnie z niniejszym artykułem, zapewnia on wierzycielowi możliwość przedstawienia dodatkowych dowodów na istnienie i kwotę danej wierzytelności.

Artykuł 42

[...]

ROZDZIAŁ V

POSTĘPOWANIE UPADŁOŚCIOWE CZŁONKÓW GRUPY PRZEDSIĘBIORSTW

Sekcja 1 Współpraca i komunikacja

Artykuł 56

Współpraca i komunikacja między zarządcami w postępowaniu upadłościowym

- 1. Jeżeli postępowania upadłościowe odnoszą się do co najmniej dwóch członków grupy przedsiębiorstw, zarządca powołany w postępowaniu upadłościowym jednego członka danej grupy współpracuje z każdym zarządcą powołanym w postępowaniu upadłościowym innego członka tej samej grupy, o ile taka współpraca jest właściwa dla ułatwienia skutecznego prowadzenia tych postępowań, nie jest sprzeczna z przepisami mającymi do nich zastosowanie ani nie wywołuje konfliktu interesów. Współpraca ta może przyjąć dowolną formę, również polegać na zawarciu umów lub protokołów.**
- 2. W ramach współpracy, o której mowa w ust. 1, zarządcy w postępowaniach upadłościowych:**
 - (d) możliwie szybko przekazują sobie wszelkie informacje mogące mieć znaczenie w innym postępowaniu, pod warunkiem że podejmuje się odpowiednie kroki w celu ochrony informacji poufnych;**
 - b) sprawdzają, czy istnieje możliwość skoordynowania zarządu i nadzoru nad sprawami członków grupy, wobec których toczy się postępowanie upadłościowe, a jeżeli taka możliwość istnieje – koordynują taki zarząd i nadzór;**
 - c) sprawdzają, czy istnieje możliwość restrukturyzacji członków grupy, wobec których toczy się postępowanie upadłościowe, a jeżeli taka możliwość istnieje – koordynują zaproponowanie i negocjowanie skoordynowanego planu restrukturyzacji;**

Do celów określonych w lit. b) i c) wszyscy lub niektórzy zarządcy, o których mowa w ust. 1, mogą uzgodnić przyznanie dodatkowych uprawnień zarządcy powołanemu w jednym z tych postępowań upadłościowych, jeżeli takie uzgodnienie jest dopuszczane przez przepisy mające zastosowanie do każdego z tych postępowań. Mogą oni też uzgodnić podział niektórych zadań między siebie, jeżeli taki podział zadań jest dopuszczany przez przepisy mające zastosowanie do każdego z tych postępowań.

Artykuł 57

Współpraca i komunikacja między sądami

- 1. Jeżeli postępowania upadłościowe odnoszą się co najmniej do dwóch członków grupy przedsiębiorstw, sąd wszczynający takie postępowanie współpracuje z każdym innym sądem, przed którym zawisł wniosek o wszczęcie postępowania dotyczącego innego członka tej samej grupy lub który wszczął takie postępowanie, o ile taka współpraca jest właściwa dla ułatwienia skutecznego prowadzenia tych postępowań, nie jest sprzeczna z przepisami mającymi do nich zastosowanie ani nie wywołuje konfliktu interesów. W tym celu sądy mogą w stosownym przypadku wyznaczyć niezależną osobę lub niezależny organ do wykonania ich instrukcji, pod warunkiem że nie jest to sprzeczne z przepisami mającymi do nich zastosowanie.**
- 2. W ramach współpracy, o której mowa w ust. 1, sądy albo dowolna osoba lub dowolny organ wyznaczone do działania w ich imieniu, określone w ust. 1, mogą bezpośrednio komunikować się ze sobą lub bezpośrednio występować do siebie o informację lub o pomoc, pod warunkiem że w takiej komunikacji przestrzega się praw procesowych każdej ze stron postępowania i poufności informacji.**

3. Współpracę, o której mowa w ust. 1, można prowadzić w dowolny sposób, który sąd uzna za odpowiedni, w tym poprzez:
- a) koordynację powoływania zarządców w postępowaniach upadłościowych;
 - b) przekazywanie informacji w dowolny sposób, który sąd uzna za odpowiedni;
 - c) koordynację zarządu i nadzoru nad majątkiem i sprawami członków grupy;
 - d) koordynację prowadzenia rozpraw;
 - e) w stosownych przypadkach – koordynację zatwierdzania protokołów.

Artykuł 58

Współpraca i komunikacja między zarządcami w postępowaniu upadłościowym a sądami

Zarządca powołany w postępowaniu upadłościowym członka grupy przedsiębiorstw:

- (a) współpracuje i komunikuje się z każdym sądem, przed którym zawisł wniosek o wszczęcie postępowania wobec innego członka tej samej grupy przedsiębiorstw lub który wszczął takie postępowanie; oraz
- (b) może wystąpić do tego sądu o informacje na temat postępowania dotyczącego tego innego członka grupy lub o pomoc w postępowaniu, w którym zarządca ten został powołany,

o ile taka współpraca i komunikacja jest właściwa dla ułatwienia skutecznego prowadzenia tych postępowań, nie wywołuje konfliktu interesów ani nie jest sprzeczna z przepisami mającymi zastosowanie do tych postępowań.

Artykuł 59

Koszty współpracy i komunikacji w postępowaniach dotyczących członków grupy przedsiębiorstw

Koszty współpracy i komunikacji, o której mowa w art. 56–60, poniesione przez zarządcę w postępowaniu upadłościowym lub przez sąd uznaje się za koszty i wydatki poniesione w odnośnych postępowaniach.

Artykuł 60

Uprawnienia zarządcy w postępowaniu upadłościowym członków grupy przedsiębiorstw

- 1. Zarządca powołany w postępowaniu upadłościowym, które wszczęto względem członka grupy przedsiębiorstw, może – o ile to właściwe dla ułatwienia skutecznego prowadzenia postępowania –**
 - a) zostać wysłuchany w którymkolwiek z postępowań wszczętych względem któregośkolwiek innego członka tej samej grupy;**
 - b) wystąpić o wstrzymanie wszelkich czynności związanych z likwidacją masy upadłościowej w postępowaniu wszczętym względem któregośkolwiek członka tej samej grupy, pod warunkiem że:**
 - i) na mocy art. 56 ust. 2 lit. c) zaproponowano plan restrukturyzacji dla wszystkich lub niektórych członków grupy, względem których wszczęto postępowanie upadłościowe, i istnieją realne szanse powodzenia tego planu;**
 - (ii) takie wstrzymanie jest niezbędne, aby zapewnić właściwą realizację tego planu;**

(iii) plan ten przyniósłby korzyść wierzycielom w postępowaniu, co do którego wnosi się o wstrzymanie czynności; oraz

(iv) postępowanie upadłościowe, w którym zarządca w postępowaniu upadłościowym określony w ust. 1 niniejszego artykułu, został powołany, ani postępowanie, w odniesieniu do którego występuje się o wstrzymanie, nie podlegają koordynacji na mocy przepisów sekcji 2 niniejszego rozdziału;

c) wystąpić o wszczęcie zbiorczego postępowania koordynacyjnego zgodnie z art. 61.

2. Sąd, który wszczął postępowanie określone w ust. 1 lit. b), wstrzymuje całkowicie lub częściowo wszelką czynność związaną z likwidacją majątku w tym postępowaniu, jeżeli stwierdzi, że zachodzą warunki określone w ust. 1 lit. b).

Przed nakazaniem wstrzymania czynności sąd wysłuchuje zarządcę powołanego w postępowaniu upadłościowym, co do którego to postępowania wniesiono o wstrzymanie czynności. Nakaz wstrzymania czynności może zostać wydany na dowolny – nieprzekraczający trzech miesięcy – okres, który sąd uzna za właściwy i który jest zgodny z przepisami mającymi zastosowanie do postępowania.

Sąd nakazujący wstrzymanie czynności może żądać od zarządcy w postępowaniu upadłościowym, o którym to zarządcy mowa w ust. 1, przedsięwzięcia wszelkich odpowiednich środków przewidzianych prawem krajowym dla ochrony interesów wierzycieli w postępowaniu.

Sąd może przedłużyć wstrzymanie na kolejne okresy, które uzna za właściwe i które są zgodne z przepisami mającymi zastosowanie do postępowania, o ile nadal spełnione są warunki, o których mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (ii)–(iv), a łączny czas wstrzymania (okres początkowy wraz z każdym okresem przedłużającym) nie przekracza sześciu miesięcy.

Sekcja 2: Koordynacja

2.1 Procedura

Artykuł 61

Wniosek o wszczęcie zbiorczego postępowania koordynacyjnego

- 1. Wniosek o wszczęcie zbiorczego postępowania koordynacyjnego może złożyć w dowolnym sądzie, którego orzecznictwu podlega postępowanie upadłościowe członka grupy, zarządca powołany w postępowaniu upadłościowym, które wszczęto względem członka grupy.**
- 2. Wniosek składa się zgodnie z wymogami prawa mającego zastosowanie do postępowania upadłościowego, w którym powołany jest ten zarządca.**
- 3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:**
 - a) propozycję co do osoby, która ma zostać powołana na koordynatora, szczegóły dotyczące jej uprawnień zgodnie z art. 71, szczegóły dotyczące jej kwalifikacji oraz jej pisemną zgodę na objęcie funkcji koordynatora;**
 - b) schemat koordynacji zbiorczej, w szczególności uzasadnienie potwierdzające spełnienie kryteriów określonych w art. 63 ust. 1;**
 - c) wykaz zarządców powołanych w postępowaniach upadłościowych wszczętych względem członków grupy i, w odpowiednich przypadkach, wykaz sądów i właściwych organów zaangażowanych w postępowania upadłościowe członków grupy;**
 - d) zarys szacunkowych kosztów proponowanej koordynacji zbiorczej i szacunkowe określenie udziału do pokrycia przez poszczególnych członków grupy.**

Artykuł 62

Zasada pierwszeństwa

Bez uszczerbku dla art. 66, jeżeli o wszczęcie zbiorczego postępowania koordynacyjnego wniesiono do sądów różnych państw członkowskich, każdy sąd inny niż sąd, który pierwszy otrzymał wniosek, zrzeka się właściwości na rzecz tego sądu.

Artykuł 63

Powiadomienie przez sąd otrzymujący wniosek

- 1. Sąd, który otrzymał wniosek o wszczęcie zbiorczego postępowania koordynacyjnego, jak najszybciej powiadamia o tym wniosku i o proponowanym koordynatorze zarządców powołanych w postępowaniach upadłościowych członków grupy, którzy to zarządcy widnieją w wykazie określonym w art. 61 ust. 3 lit. c), jeżeli stwierdzi, że:**
 - a) wszczęcie takiego postępowania jest właściwe dla ułatwienia skutecznego prowadzenia postępowań upadłościowych poszczególnych członków grupy;**
 - b) nie jest prawdopodobne, by jakikolwiek wierzyciel któregośkolwiek członka grupy mający brać udział w postępowaniu poniósł szkody finansowe w związku z objęciem odnośnego członka grupy takim postępowaniem; oraz**
 - c) proponowany koordynator spełnia warunki określone w art. 71.**
- 2. Powiadomienie określone w ust. 1 zawiera elementy, o których mowa w art. 61 ust. 3 lit. a)–d).**
- 3. Powiadomienie określone w ust. 1 wysyła się listem polecony za potwierdzeniem odbioru.**
- 4. Sąd otrzymujący wniosek zapewnia zaangażowanym zarządcom w postępowaniu upadłościowym możliwość bycia wysłuchanymi.**

Artykuł 64

Zgłaszanie sprzeciwu przez zarządców w postępowaniu upadłościowym

- 1. Zarządca powołany w postępowaniu upadłościowym któregokolwiek członka grupy może zgłosić sprzeciw wobec, odpowiednio:**
 - (a) objęcia postępowania upadłościowego, w którym został powołany, zbiorczym postępowaniem koordynacyjnym; lub**
 - (b) osoby zaproponowanej na koordynatora.**
- 2. Sprzeciw na mocy ust. 1 składa w sądzie, o którym mowa w art. 63, w terminie 30 dni od otrzymania powiadomienia o wniosku o wszczęcie zbiorczego postępowania koordynacyjnego zarządca w postępowaniu upadłościowym, o którym to zarządcy mowa w ust. 1.**

Sprzeciw można zgłosić za pomocą standardowego formularza ustanowionego zgodnie z art. 88.
- 3. Zanim zarządca w postępowaniu upadłościowym podejmie decyzję zgodnie z ust. 1 o tym, czy uczestniczyć w koordynacji, uzyskuje zgodę, jaka może być wymagana na mocy prawa państwa członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie upadłościowe, w którym został on powołany.**

Artykuł 65

Skutki sprzeciwu co do objęcia zbiorczym postępowaniem koordynacyjnym

- 1. Jeżeli zarządca w postępowaniu upadłościowym zgłosił sprzeciw wobec objęcia postępowania, w którym został powołany, zbiorczym postępowaniem koordynacyjnym, postępowanie to nie zostaje objęte zbiorczym postępowaniem koordynacyjnym.**
- 2. Uprawnienia sądu, o których mowa w art. 68, ani uprawnienia koordynatora wynikające z tych postępowań nie wpływają na tego członka grupy ani nie powodują obciążenia go żadnymi kosztami.**

Artykuł 66

Wybór sądu do celów zbiorczego postępowania koordynacyjnego

- 1. Jeżeli co najmniej dwie trzecie wszystkich zarządców powołanych w postępowaniach upadłościowych członków grupy uzgodni, że właściwy sąd innego państwa członkowskiego jest odpowiedniejszy do wszczęcia zbiorczego postępowania koordynacyjnego, sąd ten uzyskuje właściwość wyłączną.**
- 2. Wybór sądu następuje w drodze wspólnego porozumienia sporządzonego lub potwierdzonego na piśmie. Wyboru można dokonać, dopóki nie zostanie wszczęte zbiorcze postępowanie koordynacyjne zgodnie z art. 68.**
- 3. Każdy sąd inny niż sąd, który otrzymał wniosek zgodnie z ust. 1, zrzeka się właściwości na rzecz tego sądu.**
- 4. Wniosek o wszczęcie zbiorczego postępowania koordynacyjnego składa się sądowi uzgodnionemu na podstawie art. 61.**

Artykuł 67

Skutki sprzeciwu co do proponowanego koordynatora

Jeżeli zarządca w postępowaniu upadłościowym wnosi sprzeciw co do osoby, ale nie wnosi sprzeciwu co do objęcia członka grupy, względem którego został powołany, zbiorczym postępowaniem koordynacyjnym, sąd może powstrzymać się od powołania wspomnianej osoby i wystąpić do sprzeciwiającego się zarządcy lub sprzeciwiających się zarządców w postępowaniu upadłościowym o przedłożenie nowego wniosku zgodnie z art. 61 ust. 3.

Artykuł 68

Decyzja o wszczęciu zbiorczego postępowania koordynacyjnego

1. Po upływie terminu, o którym mowa w art. 64 ust. 2, sąd może wszcząć zbiorcze postępowanie koordynacyjne, jeżeli stwierdzi, że spełnione są kryteria określone w art. 63 ust. 1. W takim przypadku sąd:
 - a) powołuje koordynatora;
 - b) decyduje o schemacie koordynacji;
 - c) decyduje o szacunkowych kosztach i szacunkowym udziale do pokrycia przez członków grupy.
2. Orzeczenie o wszczęciu zbiorczego postępowania koordynacyjnego podaje się do wiadomości uczestniczących zarządców w postępowaniach upadłościowych i do wiadomości koordynatora.

Artykuł 69

Późniejsze dołączenie się zarządców w postępowaniu upadłościowym

- 1. Każdy zarządca w postępowaniu upadłościowym może wnieść – po orzeczeniu sądu określonym w art. 68 i zgodnie ze swoim prawem krajowym – o uwzględnienie postępowania, względem którego został powołany, jeżeli:**
 - a) uprzednio zgłoszono sprzeciw wobec objęcia postępowania upadłościowego zbiorczym postępowaniem koordynacyjnym; lub**
 - b) postępowanie upadłościowe członka grupy wszczęto, po tym, jak sąd wszczął zbiorcze postępowanie koordynacyjne.**
- 2. Bez uszczerbku dla ust. 4 koordynator może przychylić się do wniosku po konsultacji z zaangażowanymi zarządcami w postępowaniach upadłościowych, jeżeli:**
 - a) stwierdzi, że, na etapie, na którym znajduje się zbiorcze postępowanie koordynacyjne w momencie wpłynięcia wniosku, spełnione są kryteria określone w art. 63 ust. 1 lit. a) i b); lub**
 - b) zgodę wyrażają wszyscy zaangażowani zarządcy w postępowaniach upadłościowych na warunkach przewidzianych w ich prawie krajowym.**
- 3. Koordynator informuje sąd i uczestniczących zarządców w postępowaniach upadłościowych o swojej decyzji na mocy ust. 2 i podaje jej uzasadnienie.**
- 4. Każdy uczestniczący zarządca w postępowaniach upadłościowych lub zarządca w postępowaniach upadłościowych, którego wniosek o objęcie zbiorczym postępowaniem koordynacyjnym został odrzucony, może zaskarżyć decyzję, o której mowa w ust. 2, zgodnie z procedurą określoną w prawie państwa członkowskiego, w którym wszczęto zbiorcze postępowanie koordynacyjne.**

Artykuł 70

Zalecenia i zbiorczy plan koordynacyjny

- 1. Prowadząc swoje postępowania upadłościowe, zarządcy w postępowaniu upadłościowym biorą pod uwagę zalecenia koordynatora oraz treść zbiorczego planu koordynacyjnego, o którym mowa w art. 72 ust. 1.**
- 2. Zarządca w postępowaniu upadłościowym nie musi stosować się w całości lub w części do zaleceń koordynatora lub zbiorczego planu koordynacyjnego.**

W przypadku gdy tego nie czyni, przedstawia uzasadnienie osobom lub organom, którym podlega na mocy swojego prawa krajowego, oraz koordynatorowi.

2.2 Przepisy ogólne

Artykuł 71

Koordynator

- 1. Koordynatorem zbiorczym jest osoba uprawniona na mocy prawa państwa członkowskiego do pełnienia funkcji zarządcy w postępowaniu upadłościowym.**
- 2. Koordynator zbiorczy nie może być zarządcą powołanym do działania w postępowaniu upadłościowym któregośkolwiek z członków grupy i być w konflikcie interesów względem członków grupy, ich wierzycieli i zarządców powołanych w postępowaniach upadłościowych któregośkolwiek członka grupy.**

Artykuł 72

Zadania i obowiązki koordynatora

1. Koordynator:

- (a) wypracowuje i przedstawia zalecenia do celów skoordynowanego prowadzenia postępowań upadłościowych;**
- (b) proponuje zbiorczy plan koordynacyjny wskazujący, opisujący i zalecający kompleksowy zbiór środków pozwalających przyjąć zintegrowane podejście do rozwiązania kwestii upadłości członków grupy. Plan może w szczególności zawierać propozycje co do:**
 - (i) środków służących przywróceniu dobrej gospodarczej i finansowej kondycji grupy lub którejkolwiek jej części;**
 - (ii) rozstrzygnięcia wewnątrzgrupowych sporów dotyczących wewnątrzgrupowych transakcji i pozwów o stwierdzenie bezskuteczności czynności niewypłacalnego;**
 - (iii) umów między zarządcami w postępowaniach upadłościowych członków grupy.**

2. Koordynator może także:

- (a) zostać wysłuchany i brać udział – zwłaszcza uczestnicząc w zgromadzeniu wierzycieli – w którymkolwiek z postępowań wszczętych względem któregośkolwiek członka tej grupy;**
- (b) prowadzić mediację w sporach między co najmniej dwoma zarządcami w postępowaniach upadłościowych członków grupy;**
- (c) przedstawiać i wyjaśniać zbiorczy plan koordynacyjny osobom lub organom, którym podlega na mocy swojego prawa krajowego;**

- (d) występować do dowolnego zarządcy w postępowaniu upadłościowym o informacje o dowolnym członku grupy, jeżeli informacje te są lub mogą być przydatne przy wypracowywaniu i przedstawianiu strategii i środków służących koordynacji postępowań; oraz
 - (e) złożyć wniosek o wstrzymanie – na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy – postępowań wszczętych względem któregośkolwiek członka grupy – o ile takie wstrzymanie jest konieczne, by zapewnić właściwe wykonanie wspomnianego planu, i byłoby korzystne dla wierzycieli w postępowaniu, w którym wnosi się o to wstrzymanie – lub wystąpić o zakończenie dowolnego orzeczonego wstrzymania. Wniosek ten składa się do sądu wszczynającego postępowanie, w którym wnosi się o wstrzymanie.
- 3. Plan, o którym mowa w ust. 1 lit. b), nie może zawierać zaleceń co do połączenia postępowań czy mas upadłościowych.
 - 4. Zadania i prawa koordynatora określone w niniejszym artykule nie obejmują żadnego członka grupy nieuczestniczącego w zbiorczym postępowaniu koordynacyjnym.
 - 5. Koordynator wykonuje swoje obowiązki bezstronnie i z należytą starannością.
 - 6. Jeżeli koordynator uzna, że wykonywanie jego zadań wiąże się z kosztami znacznie większymi niż szacunkowy koszt, o którym mowa w art. 61 ust. 3 lit. d), i w każdym przypadku, gdy te koszty przekraczają 10% kosztów szacunkowych, koordynator:
 - a) bezzwłocznie informuje uczestniczących zarządców w postępowaniach upadłościowych, oraz
 - b) zwraca się o uprzednią zgodę do sądu, który wszczął zbiorcze postępowanie koordynacyjne.

Artykuł 73

Języki

1. Koordynator komunikuje się z zarządcą w postępowaniu upadłościowym uczestniczącego członka grupy w języku uzgodnionym z tym zarządcą lub przy braku takiego uzgodnienia – w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych instytucji Unii Europejskiej będącym językiem sądu, który wszczął postępowanie względem tego członka grupy.
2. Koordynator komunikuje się z sądem w języku urzędowym tego sądu.

Artykuł 74

Współpraca między zarządcami w postępowaniach upadłościowych a koordynatorem

1. Wzajemna współpraca między zarządcami powołanymi w postępowaniach upadłościowych członków grupy a koordynatorem prowadzona jest w zakresie, w jakim nie jest sprzeczna z przepisami mającymi zastosowanie do odnośnych postępowań.
2. W szczególności zarządcy w postępowaniach upadłościowych przekazują koordynatorowi wszelkie informacje istotne dla wykonywania jego zadań.

Artykuł 75

Odwolanie koordynatora

Koordynator zostaje odwołany przez sąd z urzędu lub na wniosek zarządcy w postępowaniu upadłościowym uczestniczącego członka grupy, jeżeli koordynator:

- a) działa na szkodę wierzycieli uczestniczącego członka grupy; lub
- b) nie wypełnia obowiązków określonych w niniejszym rozdziale.

Artykuł 76

Dłużnik sprawujący zarząd własny

W niniejszym rozdziale przepisy mające zastosowanie do zarządcy w postępowaniu upadłościowym stosuje się odpowiednio do dłużnika sprawującego zarząd własny.

Artykuł 77

Koszty i podział

- 1. Koordynator jest wynagradzany odpowiednio, proporcjonalnie do wykonywanych zadań i stosownie do zasadnych kosztów.**
- 2. Po zakończeniu swoich zadań koordynator sporządza końcowe rozliczenie kosztów, określa udział do pokrycia przez poszczególnych członków grupy i przedkłada to rozliczenie każdemu uczestniczącemu zarządcy w postępowaniu upadłościowym i sądowi, który wszczął zbiorcze postępowanie koordynacyjne.**
- 3. Jeżeli w terminie 30 dni od otrzymania rozliczenia, o którym mowa w ust. 2, zarządcy w postępowaniach upadłościowych nie wniosą sprzeciwu, koszty i udziały do pokrycia przez poszczególnych członków uznaje się za uzgodnione. Rozliczenie przedkłada się do zatwierdzenia sądowi, który wszczął zbiorcze postępowanie koordynacyjne.**
- 4. W przypadku sprzeciwu sąd, który wszczął zbiorcze postępowanie koordynacyjne, podejmuje na wniosek koordynatora lub dowolnego uczestniczącego zarządcy w postępowaniu upadłościowym decyzję w sprawie kosztów i udziałów do pokrycia przez poszczególnych członków zgodnie z kryteriami określonymi w ust. 1 i z uwzględnieniem szacunkowych kosztów, o których mowa w art. 68 ust. 1, i w odpowiednich przypadkach zgodnie z art. 72 ust. 6.**
- 5. Każdy uczestniczący zarządca w postępowaniu upadłościowym może zaskarżyć decyzję, o której mowa w ust. 4, zgodnie z procedurą określoną w prawie państwa członkowskiego, w którym wszczęto zbiorcze postępowanie koordynacyjne.**

ROZDZIAŁ VI

OCHRONA DANYCH

Artykuł 78

Ochrona danych

- 1. Do przetwarzania danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia w państwach członkowskich zastosowanie mają krajowe przepisy transponujące dyrektywę 95/46/WE, przy czym nie dotyczy to operacji przetwarzania określonych w art. 3 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE.**
- 2. Do przetwarzania danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia przez Komisję zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 45/2001.**

Artykuł 79

Obowiązki państw członkowskich względem przetwarzania danych osobowych w krajowych rejestrach upadłości

- 1. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji – do publikacji na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość” – imię i nazwisko osoby fizycznej lub nazwę osoby prawnej, organu państwowego, agencji lub innego podmiotu wyznaczonego przez prawo krajowe do pełnienia funkcji administratora danych w rozumieniu art. 2 lit. d) dyrektywy 95/46/WE.**
- 2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby wdrożone zostały środki techniczne mające zapewnić bezpieczeństwo danych osobowych przetwarzanych w ich krajowych rejestrach upadłości, o których mowa w art. 24.**

3. Państwa członkowskie odpowiadają za sprawdzenie, czy administrator danych wyznaczony przez prawo krajowe w myśl art. 2 lit. d) dyrektywy 5/46/WE zapewnia przestrzeganie zasad jakości danych, zwłaszcza prawidłowości i aktualności danych przechowywanych w krajowych rejestrach upadłości.
4. Państwa członkowskie odpowiadają zgodnie z dyrektywą 95/46/WE za gromadzenie i przechowywanie danych w krajowych bazach i za decyzje powzięte w celu udostępnienia tych danych we wzajemnie połączonym rejestrze, który można przeglądać za pośrednictwem europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”.
5. Wśród informacji, które należy przekazać podmiotom danych, by mogły korzystać ze swoich praw – zwłaszcza z prawa do uzyskania usunięcia danych – państwa członkowskie podają termin dostępności danych osobowych przechowywanych w rejestrach upadłości.

Artykuł 80

Obowiązki Komisji w zakresie przetwarzania danych osobowych

1. Komisja pełni funkcje administratora danych w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia 45/2001/WE zgodnie z zadaniami określonymi we wspomnianym artykule.
2. Komisja określa konieczne procedury i stosuje konieczne rozwiązania techniczne, by wypełnić swoje zadania mieszczące się w zakresie funkcji administratora danych.
3. Komisja wdraża środki techniczne konieczne, by zapewnić podczas przesyłu bezpieczeństwa danych osobowych, a zwłaszcza ich poufność i integralność podczas przepływu do i z europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”.
4. Obowiązki Komisji nie mają wpływu na obowiązki państw członkowskich ani innych podmiotów względem zawartości i funkcjonowania wzajemnie połączonych baz krajowych przez nie prowadzonych.

Artykuł 81

Obowiązki informacyjne

Niezależnie od udzielenia informacji, które należy przekazać podmiotom danych zgodnie z art. 11 i 12 rozporządzenia 45/2001/WE, Komisja informuje podmioty danych przez publikację na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość” o swojej roli w przetwarzaniu danych i o celach przetwarzania tych danych.

Artykuł 82

Przechowywanie danych osobowych

Jeżeli chodzi o informacje pochodzące z wzajemnie połączonych baz krajowych, na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość” nie przechowuje się żadnych danych osobowych o podmiotach danych. Wszelkie tego typu dane przechowuje się w bazach krajowych prowadzonych przez państwa członkowskie lub inne podmioty.

Artykuł 83

Dostęp do danych osobowych za pośrednictwem europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”

Dane osobowe przechowywane w krajowych rejestrach upadłości określonych w art. 24 są dostępne za pośrednictwem europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość” tak długo, jak długo ich dostępność przewiduje prawo krajowe.

ROZDZIAŁ [...] VII

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł [...] 84

Czasowy zakres zastosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie do postępowań upadłościowych, które zostały wszczęte po rozpoczęciu jego [...] **stosowania**. Dla czynności prawnych dłużnika dokonanych przed rozpoczęciem [...] **stosowania** niniejszego rozporządzenia stosuje się nadal prawo, które stosowało się do tych czynności prawnych w chwili ich dokonania.
2. **Niezależnie od art. 90 rozporządzenie 1346/2000 stosuje się nadal do postępowań upadłościowych objętych zakresem tego rozporządzenia i które wszczęto przed ... [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia].**

Artykuł [...] 85

Stosunek do umów międzynarodowych

1. [...] **Niniejsze** rozporządzenie zastępuje w swoim przedmiotowym zakresie zastosowania w stosunkach pomiędzy państwami członkowskimi umowy międzynarodowe zawarte pomiędzy dwoma lub więcej państwami członkowskimi, w szczególności:
 - a) podpisaną dnia 8 lipca 1899 r. w Paryżu belgijsko - francuską Konwencję o właściwości sądów, uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych, orzeczeń sądów polubownych i publicznych dokumentów;
 - b) podpisaną dnia 16 lipca 1969 r. w Brukseli belgijsko - austriacką Konwencję o upadłości, układzie i odroczeniu płatności (wraz z Protokołem dodatkowym z dnia 13 czerwca 1973 r.);

- c) podpisaną dnia 28 marca 1925 r. w Brukseli belgijsko - holenderską Konwencję o właściwości sądów, upadłości oraz uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych, wyroków sądów polubownych i publicznych dokumentów;
- d) podpisany dnia 25 maja 1979 r. w Wiedniu niemiecko - austriacki Traktat w zakresie prawa upadłościowego i układowego;
- e) podpisaną dnia 27 lutego 1979 r. w Wiedniu francusko - austriacką Konwencję o właściwości sądów, uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych w zakresie prawa upadłościowego;
- f) podpisaną dnia 3 czerwca 1930 r. w Rzymie francusko - włoską Konwencję o wykonywaniu wyroków sądowych w sprawach cywilnych i handlowych;
- g) podpisaną dnia 12 lipca 1977 r. w Rzymie włosko - austriacką Konwencję o upadłości i układzie;
- h) podpisaną dnia 30 sierpnia 1962 r. w Hadze niemiecko - holenderską Konwencję o wzajemnym uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych oraz innych tytułów egzekucyjnych w sprawach cywilnych i handlowych;
- i) podpisaną dnia 2 maja 1934 r. w Brukseli brytyjsko - belgijską Konwencję o wzajemnym wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych wraz z Protokołem;
- j) Konwencję o upadłości zawartą dnia 7 listopada 1933 r. w Kopenhadze pomiędzy Danią, Finlandią, Norwegią, Szwecją i Islandią;
- k) zawartą dnia 5 czerwca 1990 r. w Istambule Europejską Konwencję w sprawie niektórych międzynarodowych aspektów upadłości;
- l) Konwencję między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Królestwem Grecji w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń, podpisaną w Atenach dnia 18 czerwca 1959 r.;

- m) Umowę między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Republiką Austrii w sprawie wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń sądów arbitrażowych i ugód zawartych przed sądami arbitrażowymi w sprawach handlowych, podpisaną w Belgradzie dnia 18 marca 1960 r.;
- n) Konwencję między Federacyjną Ludową Republiką Jugosławii a Republiką Włoską w sprawie wzajemnej współpracy sądowej w sprawach cywilnych i administracyjnych, podpisaną w Rzymie dnia 3 grudnia 1960 r.;
- o) Umowę między Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii a Królestwem Belgii w sprawie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Belgradzie dnia 24 września 1971 r.;
- p) Konwencję między Rządami Jugosławii i Francji w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, podpisaną w Paryżu dnia 18 maja 1971 r.;
- q) Umowę między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną i Republiką Grecką w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisaną w Atenach dnia 22 października 1980 r., nadal obowiązującą między Republiką Czeską i Grecją;
- r) Umowę między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną i Republiką Cypryjską w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisaną w Nikozji dnia 23 kwietnia 1982 r., nadal obowiązującą między Republiką Czeską i Cyprzem;
- s) Traktat między Rządem Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej i Rządem Republiki Francuskiej w sprawie pomocy prawnej i uznawania oraz wykonywania orzeczeń w sprawach cywilnych, rodzinnych i handlowych, podpisany w Paryżu dnia 10 maja 1984 r., nadal obowiązujący między Republiką Czeską i Francją;
- t) Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną i Republiką Włoską w sprawie pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisany w Pradze dnia 6 grudnia 1985 r., nadal obowiązujący między Republiką Czeską i Włochami;

- u) Umowę między Republiką Łotwy, Republiką Estonii i Republiką Litwy o pomocy prawnej i stosunkach prawnych, podpisaną w Tallinie dnia 11 listopada 1992 r.;
- v) Umowę między Republiką Estońską a Rzeczpospolitą Polską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, pracowniczych i karnych, sporządzoną w Tallinie dnia 27 listopada 1998 r.;
- w) Umowę między Republiką Litewską a Rzeczpospolitą Polską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, sporządzoną w Warszawie dnia 26 stycznia 1993 r.;
- x) Konwencję między Socjalistyczną Republiką Rumunii a Republiką Grecką dotyczącą pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych oraz protokół do niej, podpisane w Bukareszcie dnia 19 października 1972 r.;
- y) Konwencję między Socjalistyczną Republiką Rumunii a Republiką Francuską dotyczącą pomocy prawnej w sprawach cywilnych i handlowych podpisaną w Paryżu dnia 5 listopada 1974 r.;
- z) Umowę między Ludową Republiką Bułgarii a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisaną w Atenach dnia 10 kwietnia 1976 r.;
- aa) Umowę między Ludową Republiką Bułgarii a Republiką Cypru o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych, podpisaną w Nikozji dnia 29 kwietnia 1983 r.;

- ab) Umowę między rządem Ludowej Republiki Bułgarii a rządem Republiki Francuskiej o wzajemnej pomocy prawnej w sprawach cywilnych, podpisaną w Sofii dnia 18 stycznia 1989 r.;
 - ac) Umowę między Rumunią a Republiką Czeską o pomocy sądowej w sprawach cywilnych, podpisaną w Bukareszcie dnia 11 lipca 1994 r.;
 - ad) Umowę między Rumunią a Polską o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, podpisaną w Bukareszcie dnia 15 maja 1999 r.
2. Wymienione w ust. 1 konwencje międzynarodowe zachowują swoją skuteczność w stosunku do postępowań wszczętych przed wejściem w życie [...] rozporządzenia **(WE) nr 1346/2000**.
3. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do:
- a) w każdym państwie członkowskim w zakresie, w jakim jest ono sprzeczne z zobowiązaniami w sprawach dotyczących upadłości wynikającymi z innych umów, które państwo to zawarło przed wejściem w życie [...] rozporządzenia **(WE) nr 1346/2000** z jednym lub z kilkoma państwami trzecimi,
 - b) w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, w zakresie, w jakim jest ono sprzeczne z zobowiązaniami w sprawach dotyczących upadłości i likwidacji upadłych przedsiębiorstw wynikającymi z jakichkolwiek porozumień zawartych w ramach Brytyjskiej Wspólnoty Narodów, wiążących w chwili wejścia w życie [...] rozporządzenia **(WE) nr 1346/2000**.

Artykuł 86

Informacje o krajowym i unijnym prawie upadłościowym

- 1. W ramach europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych ustanowionej decyzją Rady 2001/470/WE państwa członkowskie dostarczają krótki opis swoich krajowych przepisów i procedur dotyczących upadłości, zwłaszcza dotyczących kwestii wymienionych w art. 7 ust. 2, do publicznego udostępnienia tych informacji.**
- 2. Państwa członkowskie regularnie aktualizują te informacje.**
- 3. Informacje o niniejszym rozporządzeniu udostępnia publicznie Komisja.**

Artykuł 45

[...]

Artykuł 87

Ustanowienie wzajemnego połączenia rejestrów

- 1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze służące ustanowieniu wzajemnego połączenia rejestrów upadłości, o którym mowa w art. 25. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 5 rozporządzenia 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady.**
- 2. W przyjmowaniu lub zmianie aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 1, Komisję wspomaga komitet w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.**

Artykuł 88

Ustanowienie standardowych formularzy oraz ich późniejsze zmiany

- 1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze służące ustanowieniu, a w razie potrzeby – zmianie formularzy, o których mowa w art. 27 ust. 4, art 54, art. 55 i art 64 ust. 2. Wspomniane akty wykonawcze przyjmuje zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.**
- 2. W przyjmowaniu lub zmianie aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 1, Komisję wspomaga komitet w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.**

Artykuł [...] 89

Klauzula przeglądowa

- 1. Nie później niż ... dziesięć lat po rozpoczęciu stosowania niniejszego rozporządzenia, a następnie co pięć lat Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. W razie potrzeby do sprawozdania dołącza propozycje zmiany rozporządzenia.**
- 2. Nie później niż pięć lat po rozpoczęciu stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie na temat stosowania zbiorczych postępowań koordynacyjnych. W razie potrzeby do sprawozdania dołącza propozycje zmiany rozporządzenia.**

3. Nie później niż 1 stycznia 2016 r. po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu analizę kwestii transgranicznych w przedmiocie prawnej odpowiedzialności kadry kierowniczej i zakazów pełnienia funkcji kierowniczych.
4. Nie później niż trzy lata po rozpoczęciu stosowania niniejszego rozporządzenia Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu analizę w przedmiocie wybierania sądu pod kątem własnego interesu (*forum shopping*).

Artykuł 90

Uchylenie

1. Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 traci moc.
2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytuje się je zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku D.

Artykuł [...] 91

Wejście w życie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od ... [24 miesiące po wejściu rozporządzenia] w życie z wyjątkiem:
 - (a) art. 86 dotyczącego informacji o krajowym i unijnym prawie upadłościowym, który to przepis ma zastosowanie od ... [12 miesięcy po wejściu w życie];
 - (b) art. 24 ust. 1 dotyczącego ustanowienia rejestrów upadłości na szczeblu krajowym, który to przepis stosuje się od ... [36 miesięcy po wejściu w życie];
oraz
 - (c) art. 25 dotyczącego wzajemnego połączenia krajowych rejestrów upadłości, który to przepis stosuje się od ... [48 miesięcy po wejściu w życie].
3. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu,

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodniczący

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

Postępowania upadłościowe, o których mowa w art. 2 ([...] **ust. 4**)

BELGIA

- Het faillissement/La faillite,
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,
- **De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/ La réorganisation judiciaire par accord amiable,**
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

BULGARIA

- Производство по несъстоятелност,

REPUBLIKA CZESKA

- Konkurs,
- Reorganizace,
- Oddlužení,

NIEMCY

- Das Konkursverfahren,
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren,
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren,
- Das Insolvenzverfahren,

ESTONIA

- Pankrotimenetus,
- **Võlgade ümberkujundamise menetlus,**

IRLANDIA

- Compulsory winding-up by the court,
- Bankruptcy,
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,
- Winding-up in bankruptcy of partnerships,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
- [...] Examinership,
- Debt Relief Notice,
- Debt Settlement Arrangement,
- Personal Insolvency Arrangement,

GRECJA

- Η πτώχευση,
- Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,
- Σχέδιο αναδιοργάνωσης,
- Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,
- **Διαδικασία Εξυγίανσης,**

HISZPANIA

- Concurso,
- **Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,**
- **Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,**
- **Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,**

FRANCJA

- Sauvegarde,
- **Sauvegarde accélérée,**
- **Sauvegarde financière accélérée,**
- Redressement judiciaire,
- Liquidation judiciaire,

CHORWACJA

- Stečajni postupak,

WŁOCHY

- Fallimento,
- Concordato preventivo,
- Liquidazione coatta amministrativa,
- Amministrazione straordinaria,
- **Accordi di ristrutturazione,**
- **Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),**
- **Liquidazione dei beni,**

CYPR

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,
- Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LOTWA

- Tiesiskās aizsardzības process,
- Juridiskās personas maksātnespējas process,
- Fiziskās personas maksātnespējas process,

LITWA

- Īmonēs restruktūrizavimo byla,
- Īmonės bankroto byla,
- Īmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,
- Fizinio asmens bankroto byla,

LUKSEMBURG

- Faillite,
- Gestion contrôlée,
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),
- Régime spécial de liquidation du notariat,
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

WĘGRY

- Csődeljárás,
- Felszámolási eljárás,

MALTA

- Xoljiment,
- Amministrazzjoni,
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
- Stralċ mill-Qorti,
- Falliment f'każ ta' **kummerċjant**,
- **Proċedura biex kumpanija tirkupra'**,

NIDERLANDY

- Het faillissement,
- De surséance van betaling,
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

AUSTRIA

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Schuldenregulierungsverfahren,
- Das Abschöpfungsverfahren,
- Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

- Postępowanie naprawcze,
- Upadłość obejmująca likwidację,
- Upadłość z możliwością zawarcia układu,

PORTUGALIA

- Processo de insolvência,
- Processo especial de revitalização,

RUMUNIA

- Procedura insolvenței,
- Reorganizarea judiciară,
- Procedura falimentului,
- **Concordatul preventiv,**

SŁOWENIA

- **Postopek preventivnega prestrukturiranja,**
- Postopek prisilne poravnave,
- **Postopek poenostavljene prisilne poravnave,**
- **Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja and postopek stečaja zapuščine,**

SŁOWACJA

- Konkurzné konanie,
- Reštrukturalizačné konanie,
- **Oddĺženie,**

FINLANDIA

- Konkurssi/konkurs,
- Yrityssaneeraus/företagssanering,
- **Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,**

SZWECJA

- Konkurs,
- Företagsrekonstruktion,
- **Skuldsanering,**

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

- Winding-up by or subject to the supervision of the court,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),
- Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
- Voluntary arrangements under insolvency legislation,
- Bankruptcy or sequestration."

ZAŁĄCZNIK [...] B

Zarządcy w postępowaniu **upadłościowym**, o których mowa w art. 2 ([...] 5)

BELGIA

- De curator/Le curateur,
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,
- De vereffenaar/Le liquidateur,
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

BULGARIA

- Назначен предварително временен синдик,
- Временен синдик,
- (Постоянен) синдик,
- Служебен синдик,

REPUBLIKA CZESKA

- Insolvenční správce,
- Předběžný insolvenční správce,
- Oddělený insolvenční správce,
- Zvláštní insolvenční správce,
- Zástupce insolvenčního správce,

NIEMCY

- Konkursverwalter,
- Vergleichsverwalter,
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
- Verwalter,
- Insolvenzverwalter,
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
- Treuhänder,
- Vorläufiger Insolvenzverwalter,
- **Vorläufiger Sachwalter,**

ESTONIA

- Pankrotihaldur,
- Ajutine pankrotihaldur,
- Usaldusisik,

IRLANDIA

- Liquidator,
- Official Assignee,
- Trustee in bankruptcy,
- Provisional Liquidator,
- Examiner,
- Personal Insolvency Practitioner,
- Insolvency Service,

GRECJA

- Ο σύνδικος,
- Ο εισηγητής,
- Η επιτροπή των πιστωτών,
- Ο ειδικός εκκαθαριστής,

HISZPANIA

- Administrador concursal,
- **Mediador concursal,**

FRANCJA

- Mandataire judiciaire,
- Liquidateur,
- Administrateur judiciaire,
- Commissaire à l'exécution du plan,

CHORWACJA

- Stečajni upravitelj,
- Privremeni stečajni upravitelj,
- Stečajni povjerenik,
- Povjerenik,

WŁOCHY

- Curatore,
- Commissario giudiziale,
- Commissario straordinario,
- Commissario liquidatore,
- Liquidatore giudiziale,
- **Professionista nominato dal Tribunale,**
- **Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,**
- **Liquidatore,**

CYPR

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,
- Επίσημος Παραλήπτης,
- Διαχειριστής της Πτώχευσης,

ŁOTWA

- Maksātnespējas procesa administrators,

LITWA

- Bankroto administratorius,
- Restruktūrizavimo administratorius,

LUKSEMBURG

- Le curateur,
- Le commissaire,
- Le liquidateur,
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,
- Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

WĘGRY

- Vagyonfelügyelő,
- Felszámoló,

MALTA

- Amministratur Provizorju,
- Riċevitur Uffiċjali,
- Stralċjarju,
- Manager Speċjali,
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,
- **Kontrolur Speċjali,**

NIDERLANDY

- De curator in het faillissement,
- De bewindvoerder in de surséance van betaling,
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

AUSTRIA

- Masseverwalter,
- Sanierungsverwalter,
- Ausgleichsverwalter,
- Besonderer Verwalter,
- Einstweiliger Verwalter,
- Sachwalter,
- Treuhänder,
- Insolvenzgericht,
- Konkursgericht,

POLSKA

- Syndyk,
- Nadzorca sądowy,
- Zarządca,

PORTUGALIA

- Administrador de insolvência,
- Administrador judicial provisório,

RUMUNIA

- Practician în insolvență,
- **Administrator concordatar,**
- Administrator judiciar,
- Lichidator **judiciar,**

SŁOWENIA

- **Upravitelj,**

SŁOWACJA

- Predbežný správca,
- Správca,

FINLANDIA

- Pesänhoitaja/boförvaltare,
- Selvittäjä/utredare,

SZWECJA

- Förvaltare,
- Rekonstruktör,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

- Liquidator,
- Supervisor of a voluntary arrangement,
- Administrator,
- Official Receiver,
- Trustee,
- Provisional Liquidator,
- **Interim Receiver,**
- Judicial factor.

ZAŁĄCZNIK C

Uchylone rozporządzenie i wykaz kolejnych zmian do niego

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000

(Dz.U. L 160 z 30.6.2000, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 603/2005

(Dz.U. L 100 z 20.4.2005, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 694/2006

(Dz.U. L 121 z 6.5.2006, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1791/2006

(Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 681/2007

(Dz.U. L 159 z 20.6.2007, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 788/2008

(Dz.U. L 213 z 8.8.2008, s. 1)

Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 210/2010

(Dz.U. L 65 z 13.3.2010, s. 1)

Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 583/2011

(Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 52)

Rozporządzenie Rady (UE) nr 517/2013

(Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 1)

Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 663/2014

(Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 4)

Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej i zmian w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej

(Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 33)

ZAŁĄCZNIK D

Tabela korelacji

Rozporządzenie nr 1346/2000	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2, wprowadzenie	art. 2, wprowadzenie
art. 2 lit. a)	art. 2 pkt 4
art. 2 lit. b)	art. 2 pkt 5
art. 2 lit. c)	—
art. 2 lit. d)	art. 2 pkt 6
art. 2 lit. e)	art. 2 pkt 7
art. 2 lit. f)	art. 2 pkt 8
art. 2 lit. g), wprowadzenie	art. 2 pkt 9, wprowadzenie
art. 2 lit. g) tiret pierwsze	art. 2 pkt 9 ppkt (vii)
art. 2 lit. g) tiret drugie	art. 2 pkt 9 ppkt (iv)
art. 2 lit. g) tiret trzecie	art. 2 pkt 9 ppkt (viii)
art. 2 lit. h)	art. 2 pkt 10
—	art. 2 pkt 1–3 i 11–13
—	art. 2 pkt 10 ppkt (i)–(iii), (v), (vi)
art. 3	art. 3
—	art. 4
—	art. 5
—	art. 6
art. 4	art. 7
art. 5	art. 8
art. 6	art. 9

art. 7	art. 10
art. 8	art. 11 ust. 1
–	art. 11 ust. 2
art. 9	art. 12
art. 10	art. 13 ust. 1
–	art. 13 ust. 2
art. 11	art. 14
art. 12	art. 15
art. 13	art. 16
art. 14	art. 17
art. 15	art. 18
art. 16	art. 19
art. 17	art. 20
art. 18	art. 21
art. 19	art. 22
art. 20	art. 23
–	art. 24
–	art. 25
–	art. 26
–	art. 27
art. 21 ust. 1	art. 28 ust. 2
art. 21 ust. 2	art. 28 ust. 1
art. 22	art. 29
art. 23	art. 30
art. 24	art. 31

art. 25	art. 32
art. 26	art. 33
art. 27	art. 34
art. 28	art. 35
–	art. 36
art. 29	art. 37 ust. 1
–	art. 37 ust. 2
–	art. 38
–	art. 39
art. 30	art. 40
art. 31	art. 41
–	art. 42
–	art. 43
–	art. 44
art. 32	art. 45
art. 33	art. 46
art. 34 ust. 1	art. 47 ust. 1
art. 34 ust. 2	art. 47 ust. 2
art. 34 ust. 3	–
–	art. 48
art. 35	art. 49
art. 36	art. 50
art. 37	art. 51
art. 38	art. 52
art. 39	art. 53

art. 40	art. 54
art. 41	art. 55
art. 42	—
—	art. 56
—	art. 57
—	art. 58
—	art. 59
—	art. 60
—	art. 61
—	art. 62
—	art. 63
—	art. 64
—	art. 65
—	art. 66
—	art. 67
—	art. 68
—	art. 69
—	art. 70
—	art. 71
—	art. 72
—	art. 73
—	art. 74
—	art. 75
—	art. 76
—	art. 77

–	art. 78
–	art. 79
–	art. 80
–	art. 81
–	art. 82
–	art. 83
art. 43	art. 84 ust. 1
–	art. 84 ust. 2
art. 44	art. 85
–	art. 86
art. 45	–
–	art. 87
–	art. 88
art. 46	art. 89 ust. 1
–	art. 89 ust. 2–4
–	art. 90
art. 47	art. 91
Załącznik A	Załącznik A
Załącznik B	–
Załącznik C	Załącznik B
–	Załącznik C
–	Załącznik D